

การติดตามการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา
โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)

อรรถัย แจ่มใส

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
กรกฎาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช, พลตรี ดร.ชนนิจู ยังเฟื่องมนต์, ดร.อัญชลี มีบุญ อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ที่กรุณา ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ข้อคิดเห็น อนุเคราะห์ในการช่วยตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการศึกษาวิจัย ในทุกขั้นตอน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้หญิงอังกาบ บุญยัษฐิติ ผู้จัดการและผู้อำนวยการ โรงเรียนจิตรลดา ดร.สันทนีศ ผาสุข หัวหน้าระดับวิชาชีพ ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณครูวรพร สิริกุล หัวหน้างานห้องสมุดโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ที่กรุณาให้ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ แก่ผู้วิจัยทุกอย่าง อีกทั้งยังช่วยเป็นผู้ประสานงานให้ ไม่ว่าจะประสาน กับทางผู้บริหารและประสานกับทางศิษย์เก่าในการแจกแบบสอบถาม ขอขอบพระคุณครูจිරะ สังเกตกิจ ครูสาขาไฟฟ้า โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) พี่ชายที่คอยให้การช่วยเหลือผู้วิจัย ในการ ประสานศิษย์เก่าแผนกอุตสาหกรรมให้มาตอบแบบสอบถามและช่วยตรวจทานความถูกต้องของ เนื้อหาและช่วยออกแบบแบบสอบถามให้แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณคุณวิไลวรรณ สายบุตร ที่ช่วยผู้วิจัย ในการกรอกข้อมูลลง SPSS ช่วยพิมพ์ข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย ขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ ทุกฝ่ายในโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รวมทั้งพี่ ๆ วิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดา ในการช่วยเหลือ ให้ข้อมูลและถามไถ่เป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา

ท้ายที่สุดนี้ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัย บูรพาทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ที่ขาดไม่ได้เลยก็ต้องขอกราบขอบพระคุณครอบครัว อันประกอบด้วย คุณพ่อประสงค์ - คุณแม่อ้อย แจ่มใส น้องสาวทั้ง 2 คน และคุณย่าทুম แจ่มใส ที่แม้ไม่ได้ช่วยทำวิจัยแต่ก็เป็นกำลังใจอย่างดีให้แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ได้ช่วยเหลือ สนับสนุนและเป็นกำลังใจให้ผู้ศึกษาสามารถดำเนินการค้นคว้าได้สำเร็จ คุณงามความดีและสิ่งที่เป็น ประโยชน์ซึ่งเกิดจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ขอมอบให้แก่บุพการีและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่มี ส่วนร่วมในความสำเร็จของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

อรทัย แจ่มใส

57710068: สาขาวิชา: การจัดการสาธารณะ; บธ.ม. (การจัดการสาธารณะ)

คำสำคัญ: การติดตามการประกอบอาชีพ/แนวทางการช่วยเหลือ/ โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)
 อรทัย แจ่มใส: การติดตามการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา
 โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) (CAREER FOLLOW-UP AFTER GRADUATION OF
 VACATIONAL STUDENTS FROM CHITRALADA SCHOOL) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์:
 อัญชลี มีบุญ, ปร.ค., บรรพต วิรุณราช, ปร.ค. 94 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยเรื่องการติดตามการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา
 โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อติดตามว่าหลังจบการศึกษานักศึกษามีการ
 พัฒนาการประกอบอาชีพอย่างไรบ้าง และเพื่อศึกษาแนวทางการช่วยเหลือการหางานทำของ
 นักเรียนนักศึกษาและการเข้าศึกษาต่อตามมุมมองของศิษย์เก่า เก็บข้อมูลจากนักเรียนเก่าจำนวน
 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ
 ด้วยการสนทนากลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เพศชายจำนวน 188 คน เพศหญิงจำนวน 87 คน พบว่า
 ประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ทำงานด้วยและศึกษาต่อด้วย ลักษณะงาน/ การประกอบอาชีพของศิษย์
 เก่า พบว่าส่วนใหญ่ทำงานหน่วยงานเอกชน ส่วนใหญ่ได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนตรงตาม
 มาตรฐาน ระยะเวลาการได้งานพบว่าส่วนใหญ่ได้งานทำทันทีที่สำเร็จการศึกษา ช่องทางหรือ
 แหล่งข้อมูลในการสมัครงานพบว่าส่วนใหญ่จากประกาศของสถานศึกษา/ ครูอาจารย์แนะนำ
 อุปสรรคที่พบในช่วงการหางานส่วนใหญ่คือตำแหน่งงานไม่มั่นคง

ผลจากการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ความสัมพันธ์
 ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับภาวะการมีงานทำของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษานั้น
 พบว่าปัจจัยด้านปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษามีอิทธิพลกับระยะเวลาที่สมัครงานของผู้สำเร็จ
 การศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วน
 บุคคลกับการประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา พบว่าปัจจัยด้านเพศและสาขา
 ที่ศึกษามีอิทธิพลกับประเภทงานที่ประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา และยังพบอีกว่า ระดับชั้นที่
 สำเร็จการศึกษาและสาขาวิชาที่มีอิทธิพลกับรายได้ของผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ การเตรียมความพร้อมสำหรับการหางานทำที่
 สำคัญคือ ต้องเน้นให้นักเรียนได้ไปฝึกงานยังสถานประกอบการที่ตนอยากไปฝึกงาน และควรมี
 การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการรับสมัครงานให้นักเรียนทราบอย่างต่อเนื่อง

57710068: MAJOR: PUBLIC MANAGEMENT; M.B.A. (PUBLIC MANAGEMENT)
KEYWORD: CAREER FOLLOW-UP, HELPING GUIDELINE, CHITRALADA SCHOOL
(VOCATIONAL)
ORATHAI JAMSAI: CAREER FOLLOW-UP AFTER GRADUATION OF
VACATIONAL STUDENTS FROM CHITRALADA SCHOOL SUPERVISORS:
AUNCHALEE MEEBOON, PH.D., BANPOT WIROONRATCH, PH.D. P. 94. 2016

This research looked for the occupations after graduation of vocational students from Chitralada School. The purpose was to investigate how the students improved their careers, to study the guideline to help the students to find jobs and study according to the alumni. The data were gathered from 275 alumni and the research tool was the qualitative and quantitative questionnaires and a group interview.

The samples were 188 males and 87 females; most subjects work and study at the same time. Regarding the job, the alumni worked in private companies and most of them earned the standard salary, they had a job offered as soon as they graduated, the channel or the data source to apply for a job were mostly from the school announcement, teachers, and the job obstacle was an insecure job. The result from the hypothesis testing with Chi-square was the correlation between the individual factors and work condition of the alumni. It was found the graduate year factor influenced on the job application time line with the significant importance at $p=0.05$ and the relation between the individual characters and careers presented the gender and the major affected alumni's career type, in addition the education level and the major had an influence on the wage.

The recommendation gained from this research for the career preparation: the most important factor is the student internship in the companies they wanted and there should be the progressive job application publicity for the students.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานของการวิจัย	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ข้อมูลของโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)	6
แนวคิดทฤษฎีการติดตามและการประเมินผล	12
แนวคิดทฤษฎีการประกอบการ	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
การวิเคราะห์ข้อมูล	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	32
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	33
ภาวะการมีงานทำ	36
การนำความรู้ที่ได้จากโรงเรียนไปปรับใช้ในการทำงาน	42
ผลการทดสอบสมมติฐาน	44
สรุปข้อมูลที่ได้จากการทำ Focus group	58
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	61
การวิเคราะห์ข้อมูล	61
สรุปผลการวิจัย	61
อภิปรายผลการวิจัย	64
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	67
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	71
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	72
บรรณานุกรม	73
ภาคผนวก	75
ภาคผนวก ก	76
ภาคผนวก ข	81
ภาคผนวก ค	83
ภาคผนวก ง	90
ประวัติย่อของผู้วิจัย	94

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 จำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปี พ.ศ. 2558	10
2-2 จำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปี พ.ศ. 2558	11
2-3 สรุปจำนวนนักเรียนนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 - 2557	12
4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	33
4-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	33
4-3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา	34
4-4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชา	34
4-5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปีที่จบ.....	35
4-6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานะการทำงาน	36
4-7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับที่ศึกษาต่อ ...	36
4-8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาที่ศึกษาต่อ....	37
4-9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทสถาบันที่ ศึกษาต่อ.....	37
4-10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะงานและการ ประกอบอาชีพ.....	38
4-11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความตรงต่อสาขาที่ จบมา	38
4-12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเงินเดือนค่าตอบแทน ที่ได้รับตรงตามมาตรฐานวุฒิการศึกษาที่จบมาหรือไม่	39
4-13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาการ ได้งาน.....	39
4-14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งงานที่สมัคร.	40
4-15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกแหล่งข้อมูลในการ สมัครงาน	41
4-16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอุปสรรคที่พบ ในช่วงการหางาน	41
4-17 ระดับการนำความรู้จากการศึกษาไปใช้ในการทำงาน	42
4-18 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับระยะเวลาในการสมัครงาน	45

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-19 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับจำนวนแหล่งงาน.....	47
4-20 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับการพบปัญหาในการหางาน	49
4-21 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับประเภทงานที่ทำ	52
4-22 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับรายได้.....	54
4-23 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับอาชีพตรงตามสาขาที่จบ	56

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) เปิดดำเนินการสอนในปีการศึกษา 2547 โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี องค์บริหารโรงเรียน ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ขยายหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อรองรับนักเรียนที่มีทักษะ ความชำนาญ และมีความสนใจการเรียนสายอาชีพเฉพาะด้าน โดยทรงมีพระราชโองบายให้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพิ่มเติมจากสายสามัญเป็นสายวิชาชีพ โดยในช่วงแรก ได้เปิดการเรียนการสอน 3 สาขาวิชา ประกอบด้วยประเภทวิชาพาณิชยกรรม 2 สาขา คือ สาขาวิชา คอมพิวเตอร์และสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก และประเภทวิชาอุตสาหกรรม 1 สาขา คือ สาขาวิชา อิเล็กทรอนิกส์ (โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ), 2555)

ต่อมาปีพุทธศักราช 2550 เมื่อนักเรียนสายวิชาชีพรุ่นแรกจบการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ขยายการศึกษาทางวิชาชีพให้สูงขึ้นเป็น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในปีการศึกษา 2551 ทรงมีพระราชดำริ เพิ่มสาขาวิชา ประเภทอุตสาหกรรมอีก 2 สาขา คือ สาขาวิชาไฟฟ้ากำลังและสาขาวิชาเครื่องมือกล และนอกจาก นั้นทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์สร้างอาคารเรียนใหม่ คือ อาคาร 611 และ 612 เพื่อขยายสาขาการเรียนทางสายวิชาชีพให้หลากหลายและเป็นไปตาม ความต้องการของภาคธุรกิจของไทยปัจจุบัน และในปีการศึกษา 2553 ทรงมีพระราชดำริ เพิ่มสาขาวิชาประเภทอาหารและโภชนาการอีก 1 สาขา เพื่อตอบสนองความต้องการของสถาน ประกอบการ และมีทักษะ ด้านอาหารและโภชนาการ การประกอบอาหารไทย ขนมไทย ขนมอบสูตรไทย และนานาชาติได้ตลอดจนสามารถประกอบอาชีพอิสระ และศึกษาต่อในระดับสูง ต่อไปได้ (โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ), 2555)

นอกจากนี้ ยังทรงส่งเสริมให้ระบบการเรียนการสอนสายวิชาชีพของโรงเรียนจิตรลดา มีรูปแบบเป็นความร่วมมือระหว่าง โรงเรียน สถานประกอบการ สถาบันทางการศึกษา ด้านเทคโนโลยี ทั้งนี้มีการทำข้อตกลงร่วมกับสถาบันเหล่านี้ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเป็นอย่างดี คือนอกเหนือจากการที่นักเรียน/ นักศึกษาได้รับความรู้ จากสถานศึกษาแล้ว นักเรียน/ นักศึกษายังได้รับการเรียนการสอนจากสถานประกอบการ โดยตรง และบางวิชาสถาบันทางด้านเทคโนโลยีก็ร่วมมือให้โอกาสแก่นักเรียน/ นักศึกษาไปเรียนรู้และใช้

เครื่องมือ เครื่องจักร เครื่องกลที่ทันสมัยอีกด้วย ทั้งยังมีพระราชโบายเน้นการเรียนภาษาต่างประเทศ โดยทรงพระกรุณาจ้างครูเจ้าของภาษามาสอนเพื่อให้นักเรียนและนักศึกษา มีความสามารถทางด้าน การสื่อสารและการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง มีการส่งครูและนักเรียนไปอบรมและดูงานต่างประเทศ เพื่อนำประสบการณ์มาปรับปรุงสร้างสรรค์ระบบการเรียนการสอนทางสายวิชาชีพของไทยให้เป็นสากลอีกด้วย (โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ), 2556)

ขณะนี้โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ได้เปิดทำการเรียนการสอนมาแล้วเป็นเวลา 11 ปี นักเรียนและนักศึกษาสำเร็จการศึกษาไปแล้วทั้งสิ้น 9 รุ่น เป็นจำนวน 950 คน (งานทะเบียนและวัดผล, 2558) ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาได้ไปศึกษาต่อและผู้สำเร็จการศึกษาอีกส่วนหนึ่งก็ได้ไปประกอบอาชีพทั้งหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานเอกชน

ดังนั้น ทางโรงเรียนจึงมีความประสงค์ให้ผู้วิจัย ทำการศึกษาวิจัยในการติดตามการประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนไปแล้วนั้น มีการประกอบอาชีพอย่างไรบ้าง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อไป

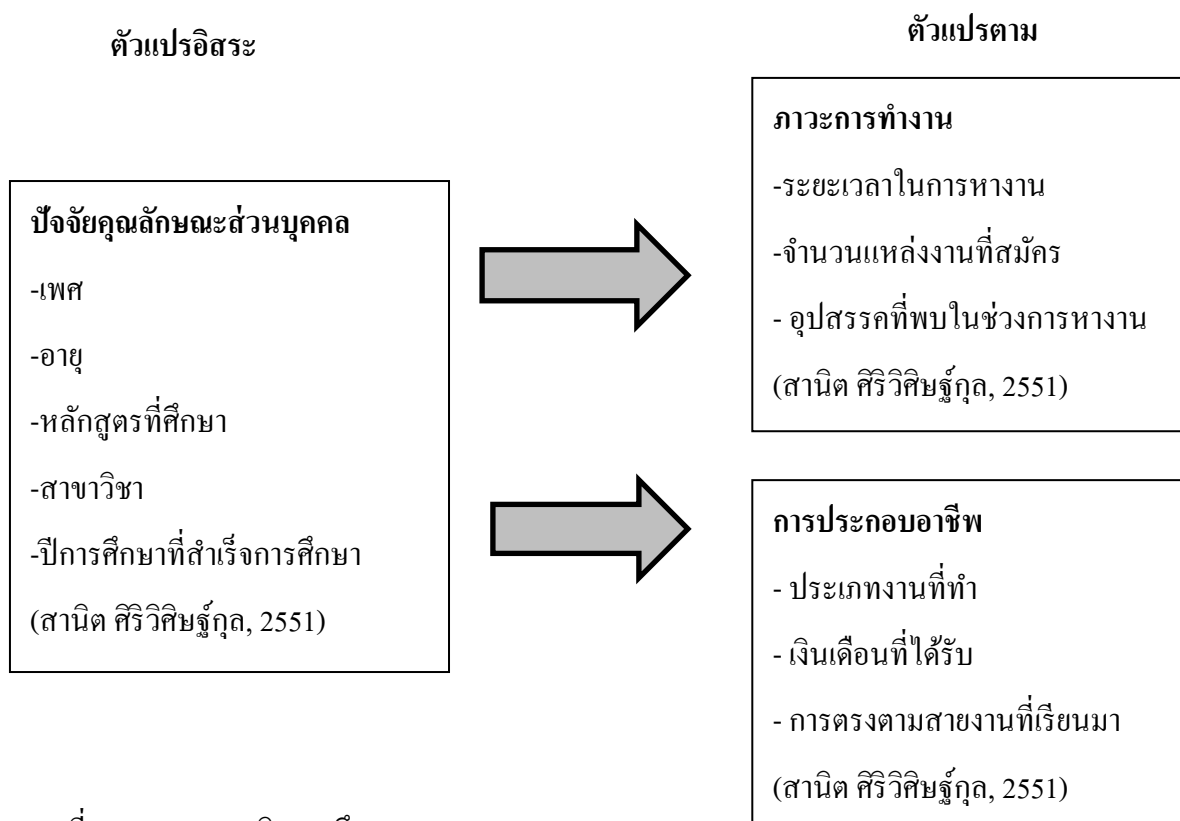
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาของนักเรียน นักศึกษาโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)
2. เพื่อศึกษาแนวทางการช่วยเหลือการหางานทำของนักเรียนนักศึกษาและการเข้าศึกษาต่อตามมุมมองของศิษย์เก่า

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีอิทธิพลกับภาวะการมีงานทำของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
2. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีอิทธิพลกับการประกอบอาชีพนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบข้อมูลการประกอบอาชีพของศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาไป
2. ได้ข้อมูลสถิติทางการศึกษาประกอบการปรับเปลี่ยนแนวทางและหลักการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เป็นไปอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. ได้ทราบแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนปัจจุบันในการหางานทำและการเข้าศึกษาต่อจากมุมมองของศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาไป

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาติดตามการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาของนักเรียน/ นักศึกษาโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

ด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามุ่งเน้นศึกษา ติดตามการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาของ นักเรียน/ นักศึกษา โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) จากการศึกษาตั้งแต่รุ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ถึง รุ่นที่ 9 ปีการศึกษา 2557

ด้านเนื้อหา

โดยศึกษาจากการตอบแบบสอบถามเชิงปริมาณ ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 275 และเชิงคุณภาพโดยการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) จากศิษย์เก่าจำนวน 5 คน โดยมี 2 แบบ

โครงสร้างแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ซึ่งเป็นคำถามในลักษณะเลือกรายการ (Check list) และการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ได้จากการสนทนากลุ่ม ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลประวัติของศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียน ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับ ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และถิ่นที่อยู่ หลักสูตรที่ศึกษา สาขาวิชา ที่ศึกษา ปีการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการสมัครงานและการทำงานของบริษัท ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพการทำงานปัจจุบัน ช่องทางที่สมัครงาน จำนวนแหล่งงานที่ได้สมัคร ปัญหาที่พบในการหางานทำ ประเภทงานที่ทำ ลักษณะงานที่ทำ ระยะเวลาในการหางาน สถานที่ตั้งของที่ทำ งาน อัตราค่าจ้าง/ เงินเดือนที่ได้รับ สาขางานที่ทำ การนำความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน ความพึงพอใจต่องานที่ทำ และการได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมจากหน่วยงาน

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการนำความรู้จากการเรียนไปประยุกต์ใช้การประกอบอาชีพ ของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป ประกอบไปด้วยคำถามเกี่ยวกับความรู้พื้นฐาน ความรู้ทางวิชาการในสาขาวิชา คุณธรรมจริยธรรมในวิชาชีพ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

แบบสัมภาษณ์ เป็นคำถามที่ใช้สำหรับการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่ต้องการให้ทางโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ในประเด็นการสนับสนุน การหางานทำและการศึกษาต่อรวมถึงข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากมุมมองของศิษย์เก่า

ด้านเวลา

โดยดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2559 ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนจิตรลดา(สายวิชาชีพ) อาคาร 611-612 สำนักพระราชวังสนามเสือป่า ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

นักเรียน หมายถึง นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ศิษย์เก่า หมายถึง นักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)

การติดตามการประกอบอาชีพ หมายถึง การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาของโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) เพื่อให้ได้ข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษาในด้านการประกอบอาชีพ รวมทั้งกระบวนการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน

ภาวะการมีงานทำ หมายถึง สถานภาพในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาหลังจบการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ได้แก่ สถานการณ์ทำงาน ประเภทงานที่ทำ ระยะเวลาในการหางาน จำนวนแหล่งงานที่สมัคร อุปสรรคที่พบในช่วงการหางาน

ความต้องการ หมายถึง ความคิดหรือความรู้สึกรอคอยในการจัดการศึกษาและการประกอบอาชีพของศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษา (ทั้งระดับชั้น ปวช.และปวส.) ของโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการติดตามการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาของนักเรียน/นักศึกษาโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลของโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)
2. แนวคิดทฤษฎีการติดตามและการประเมินผล
3. แนวคิดทฤษฎีการประกอบอาชีพ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลของโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)

โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ตั้งอยู่ที่ อาคาร 611-612 สำนักพระราชวัง สนามเสือป่า ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

จากหนังสือรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อรับการรับรองมาตรฐานการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา: 2555 ระบุว่าโรงเรียนได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี องค์บริหารโรงเรียนทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ขยายหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อรองรับนักเรียนที่มีทักษะ ความชำนาญ และมีความสนใจการเรียนสายอาชีพเฉพาะด้าน โดยทรงมีพระราชโอรสให้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพิ่มเติมจากสายสามัญเป็นสายวิชาชีพ

ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ได้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของกระทรวงศึกษาธิการ (โดยนำหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาปีพุทธศักราช 2546 มาพัฒนาใหม่) 2 ประเภทวิชา 3 สาขาวิชา คือ

1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์
2. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก

ต่อมาในปีการศึกษา 2550 โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ได้ขยายหลักสูตรเป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของกระทรวงศึกษาธิการ (โดยนำหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาปีพุทธศักราช 2546 มาพัฒนาใหม่) อีก 2 ประเภทวิชา 3 สาขาวิชา คือ

1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขางานอิเล็กทรอนิกส์
อุตสาหกรรม

2. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาการตลาด
ทั้งนี้เพื่อรองรับนักเรียนจิตจรดดา (สายวิชาชีพ) รุ่นแรกที่สามารถสำเร็จการศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เข้าศึกษาต่อ

ปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจ ของโรงเรียน มีดังนี้

ปรัชญา “รักษาดี ศาสนา พระมหากษัตริย์

มีวินัย ใฝ่ความรู้ คู่คุณธรรม”

วิสัยทัศน์ รับผิดชอบต่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รู้ประหยัด เพื่อส่วนรวม เลิศภาษา มีวิชาชีพ
มีวินัย ใฝ่วิชา ทั้งก้าวหน้า คณิต-วิทย์ วิเคราะห์เป็น

พันธกิจ

1. บุคลากรมีความเคารพยึดมั่นต่อชาติ ศาสนา และจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
2. โรงเรียนมีระบบบริหาร จัดการองค์กร จัดหาและพัฒนาสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยี

สารสนเทศ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

3. นักเรียนมีพัฒนาการทุกด้านอย่างเหมาะสมตามวัยและศักยภาพ
4. นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
5. นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์

เทคโนโลยี ตลอดจนการบริหารจัดการเพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าของโลก

6. นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ และมีความชำนาญเฉพาะด้าน สามารถเข้าศึกษาต่อใน
ระดับชั้นที่สูงขึ้นหรือประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบ
อาชีพอิสระ ตามศักยภาพของตน

7. บุคลากรเป็นผู้มีระเบียบวินัย คุณธรรม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมตลอดจนประเพณีอันดี
งามของไทยและสากล อีกทั้งนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม

8. บุคลากรได้รับการส่งเสริมให้ศึกษา โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและภูมิ
ปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

9. บุคลากรเป็นผู้ที่รู้จักการออมเพื่อส่วนตนและส่วนรวม

10. บุคลากรสามารถนำความรู้ความสามารถไปบำเพ็ญประโยชน์เพื่อชุมชนและ

สังคมได้

โรงเรียนจิตจรดดา (สายวิชาชีพ) เป็น โรงเรียนระดับอาชีวศึกษาขนาดเล็กมีการขยายตัว

แบบค่อยเป็นค่อยไป มีการจัดการศึกษาโดยให้ความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นหลัก มีการติดตามผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเป็นอย่างดี สามารถค้นหาศักยภาพของนักเรียนและทำให้นักเรียนสามารถผลิตชิ้นงานที่ได้ออกมาได้ มีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากองค์กรต่าง ๆ ในหลาย ๆ ด้าน เห็นได้จากโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใหม่ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้อันในด้านต่าง ๆ อาทิ การผลิตพลังงานไฟฟ้าด้วยแสงอาทิตย์ การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ไปเรียนรู้และฝึกงานในสถานประกอบการจริง การจัดหลักสูตรที่หลากหลายอันเนื่องมาจากความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและสถานประกอบการ ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ตรงที่มีประโยชน์การเรียนรู้ ความร่วมมือจากองค์กรภายนอกที่ชัดเจน ได้แก่ การบริจาคทั้งทรัพย์สินและอุปกรณ์การเรียน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ ชุดฝึกการเรียนรู้ทางไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้โรงเรียนมีความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ นับว่าเป็นจุดแข็งของโรงเรียนที่เหนือกว่าโรงเรียนประเภทเดียวกันกับแห่งอื่น ๆ องค์กรบริหารโรงเรียนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล เห็นได้จากการนำสิ่งใหม่ ๆ มาทดลองพัฒนาการเรียนรู้อยู่เสมอ เป็นโอกาสที่โรงเรียนจะเป็นผู้นำการเรียนรู้ใหม่ ๆ ได้โดยมีการจัดการที่ดีใช้สื่ออุปกรณ์อย่างคุ้มค่า นอกจากนี้การกำหนดวิสัยทัศน์และนโยบายอย่างชัดเจนทำให้นักคณะครูมีความร่วมมือร่วมใจ ท่วมเท่งงานให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบาย เช่น การรักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การประหยัด การใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนประเพณีอันดีงาม ซึ่งบุคลากรสามารถกล่าวได้สอดคล้องกันและประเด็นที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ บุคลากรตอบสนองนโยบายได้อย่างเหมาะสมและทันเหตุการณ์

เนื่องจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ยังมีจำนวนนักเรียนไม่มากทำให้การบริหารจัดการทั่วไป และการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ระบบติดตามถึงตัวจึงทำได้ง่าย เมื่อโรงเรียนเพิ่มจำนวนนักเรียนมากขึ้น การติดตามงานอาจต้องปรับระบบการติดตามในรูปแบบของการใช้เอกสารประกอบเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นตัวแทนจากสมาชิกทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และเป็นหลักฐานการติดตามคุณภาพที่ชัดเจน สามารถนำไปอ้างอิงในการพัฒนางานครั้งต่อไปได้ และแสดงความมีมาตรฐานมากขึ้นเหมาะกับการดำเนินการที่จัดให้กับบุคคลจำนวนมาก

หลักสูตรและระดับที่เปิดสอน

เริ่มแรกตั้งปี 2547 โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) มีหลักสูตรที่เปิดสอน 2 ระดับ จำนวน 4 หลักสูตร ดังต่อไปนี้

1. ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

1.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม

- สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขางานอิเล็กทรอนิกส์

1.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

- สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ - สาขางานธุรกิจค้าปลีก

2. ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาอุตสาหกรรม

- สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขางานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม

2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ - สาขาวิชาการตลาด

ต่อมา ปีการศึกษา 2551 เป็นต้นมา โรงเรียนได้รับอนุญาตให้เปิดสอนหลักสูตรในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเพิ่มขึ้นดังนี้ คือ

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขางานไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาเครื่องกลและซ่อมบำรุง สาขางานเครื่องมือกล

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง สาขางานเครื่องกลไฟฟ้า สาขาวิชาเทคนิคการผลิต สาขางานเครื่องมือกล

ปัจจุบันมีการเปิดการเรียนการสอนทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1-3 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1-2 ประกอบไปด้วยสาขาต่าง ๆ ดังนี้
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มี 2 แผนก 7 สาขา ดังนี้

1. แผนกพาณิชยกรรม

1.1 การตลาด

1.2 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

1.3 อาหารและโภชนาการ

2. แผนกช่างอุตสาหกรรม

2.1 ช่างอิเล็กทรอนิกส์

2.2 ช่างไฟฟ้ากำลัง

2.3 ช่างกลโรงงาน

2.4 ช่างยนต์

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มี 2 แผนก 7 สาขา ดังนี้

1. แผนกพาณิชยกรรม

1.1 การตลาด

1.2 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2. แผนกช่างอุตสาหกรรม

- 2.1 อิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม
- 2.2 ไฟฟ้ากำลัง
- 2.3 เครื่องมือกล
- 2.4 อุตสาหกรรมอาหาร
- 2.5 เทคนิคยานยนต์

ตารางที่ 2-1 จำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีการศึกษา 2558 (งานทะเบียน และวัดผล, 2558)

ระดับชั้น/สาขาวิชา	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง	ยอดรวม
ปวช.1 การตลาด	7	11	18
ปวช.1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	23	3	26
ปวช.1 ช่างอิเล็กทรอนิกส์	19	2	21
ปวช.1 ช่างไฟฟ้ากำลัง	19	-	19
ปวช.1 ช่างกลโรงงาน	18	-	18
ปวช.1 อาหารและโภชนาการ	11	22	33
ปวช.1 ช่างยนต์	18	-	18
รวม ปวช.1	115	38	153
ปวช.2 การตลาด	5	12	17
ปวช.2 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	19	3	22
ปวช.2 ช่างอิเล็กทรอนิกส์	18	1	19
ปวช.2 ช่างไฟฟ้ากำลัง	13	-	13
ปวช.2 ช่างกลโรงงาน	5	-	5
ปวช.2 อาหารและโภชนาการ	4	13	17
ปวช.2 ช่างยนต์	16	-	16
รวม ปวช.2	80	29	109
ปวช.3 ธุรกิจค้าปลีก	8	3	11
ปวช.3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	17	3	20
ปวช.3 อิเล็กทรอนิกส์	15	1	16
ปวช.3 ไฟฟ้ากำลัง	13	-	13
ปวช.3 เครื่องมือกล	13	-	13

ตารางที่ 2-1 จำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีการศึกษา 2558 (ต่อ)

ระดับชั้น/ สาขาวิชา	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง	ยอดรวม
ปวช.3 อาหารและโภชนาการ	10	9	19
ปวช.3 ยานยนต์	17	-	17
รวม ปวช.3	93	16	109
รวมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทั้งหมด	288	83	371

ตารางที่ 2-2 จำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีการศึกษา 2558

(งานทะเบียน และ วัตถุประสงค์, 2558)

ระดับชั้น/ สาขาวิชา	นักศึกษาชาย	นักศึกษาหญิง	ยอดรวม
ปวส.1 การตลาด	2	-	2
ปวส.1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	2	1	3
ปวส.1 อิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม	12	-	12
ปวส.1 ไฟฟ้ากำลัง	9	-	9
ปวส.1 เครื่องมือกล	5	-	5
ปวส.1 อุตสาหกรรมอาหาร	-	3	3
ปวส.1 เทคนิคยานยนต์	7	-	7
รวม ปวส.1	37	4	41
ปวส.2 การตลาด	-	3	3
ปวส.2 อิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม	10	-	10
ปวส.2 เครื่องกลไฟฟ้า	8	-	8
ปวส.2 เครื่องมือกล	5	-	5
ปวส.2 ธุรกิจอาหาร	3	1	4
รวม ปวส.2	26	4	30
รวมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทั้งหมด	63	8	71
รวมทั้งรวม	351	91	442

ปัจจุบัน โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) มีนักเรียน นักศึกษา ที่สำเร็จการศึกษา 9 รุ่น
จำนวน 950 คน โดยแยกเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 756 คน

และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 194 คน และสามารถแยกเป็น ประเภท วิชา สาขาวิชา และระดับชั้นปีการศึกษา ได้ดังนี้

ตารางที่ 2-3 สรุปจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาดังแต่ปีการศึกษา 2549-2557 (งาน ทะเบียนและวัดผล, 2558)

ปี การศึกษา	ระดับ ปวช.			รวม ปวช. แต่ละปี การศึกษา	ระดับ ปวส.			รวม ปวส. แต่ละปี การศึกษา
	สาขา พาณิชย	สาขา อุตสาหกรรม	สาขา คหกรรม		สาขา พาณิชย	สาขา อุตสาหกรรม	สาขา คหกรรม	
2549	32	20	0	52	0	0	0	0
2550	34	15	0	49	0	0	0	0
2551	44	20	0	64	12	3	0	15
2552	43	21	0	64	9	4	0	13
2553	49	59	0	108	24	12	0	36
2554	48	64	0	112	18	9	0	27
2555	39	44	20	103	10	19	0	29
2556	33	42	20	95	12	17	0	29
2557	29	63	17	109	25	14	6	45
รวม	351	348	57	756	110	78	6	194

ทฤษฎีการติดตามและการประเมินผล

ความหมายของการติดตามผล ได้มีผู้อธิบายไว้ดังนี้

กาลวิน (1970 อ้างถึงใน จารุณี อภิวัดน์ไพศาล, 2554) ได้ให้ความหมายของการติดตามผลไว้ ดังนี้

1. เป็นกระบวนการหาข้อมูลหรือข่าวสาร เกี่ยวกับผู้ที่จบการศึกษาไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการแนะแนว และให้บริการต่อผู้จบการศึกษา
2. เป็น โครงการที่จะรวบรวมสถานภาพของผู้สำเร็จที่เรียนสำเร็จจากหลักสูตรวิชาชีพ เพื่อจะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานและการฝึกงานส่วน เซอร์ทเซอร์ และสโตน ได้ให้ความหมายของการติดตามผลไว้ว่า คือ วิธีการหนึ่งที่น่ามาใช้เพื่อเป็นเครื่องกำหนดว่า บุคคลมีการพัฒนาในหน้าที่การงานของเขาหรือไม่รวมทั้งการนำไปใช้

สำหรับ เฮย์ และฮอปสัน ได้กล่าวว่า การติดตามผลเป็นกระบวนการที่จะทำให้ทราบว่า

แผนการประกอบอาชีพของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ประสบความสำเร็จเพียงใด และในเวลาเดียวกันก็สามารถประเมินผลการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่อยู่ด้วย

นอกจากนี้ วัชร ทรัพย์มี (2521) ยังได้กล่าวว่า การติดตามผลการศึกษา เป็นการติดตามผลหลังจากที่นักเรียนออกจากโรงเรียนไปแล้ว จะได้ข้อมูลให้ทางโรงเรียนทราบว่านักเรียนที่ออกจากโรงเรียนไปแล้ว ประกอบอาชีพใด หรือทำงานอะไร นักเรียนประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพเพียงใด และในทำนองเดียวกัน สุโท เจริญสุข กล่าวว่าการติดตาม เป็นการตรวจวัดผลการปฏิบัติงานที่ได้กระทำไปแล้วว่าอยู่ในเกณฑ์ใด มีข้อเสียอย่างไรบ้าง เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น สุโท เจริญสุข (2521, หน้า 33)

จุดมุ่งหมายของการติดตามผล

อนันต์ อนันตรังสี (2517) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการติดตามผลไว้ว่า เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพปัญหาต่าง ๆ ที่นักเรียน ที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนไปแล้วนั้นว่าต้องพบอะไรบ้างในการสมัครงาน การหาแหล่งงาน และการให้ความช่วยเหลือต่อไป นอกจากนี้การติดตามผล ยังเป็นการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเก่า เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้บริหารควรนำมาประกอบการตัดสินใจที่จะปรับปรุงการดำเนินการต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ดีที่สุด และหาข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการประเมินผลงานกลุ่มงานแนะแนว

สุชา จันท์ธอม และสุรางค์ จันเอม ได้ให้วัตถุประสงค์ของบริการติดตามผลไว้ว่า เพื่อ

1. ศึกษาถึงความสามารถในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน
2. นำผลที่ได้มาปรับปรุงโครงการแนะแนว และหลักสูตรของโรงเรียน
3. ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของชุมชน ในการผลิตนักศึกษา เพื่อที่จะได้ตรงกับความต้องการของชุมชนต่อไป
4. ศึกษาว่าผู้ที่สำเร็จออกไปแล้วประสบความสำเร็จในการทำงานหรือไม่เพียงใด
5. เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียน และชุมชนได้เป็นอย่างดี
6. นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิจัยในการแนะแนวต่อไป

ในการติดตามผลที่จะให้บรรลุผลวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ ยูพา อุดมศักดิ์ ได้กล่าวว่าอาจทำได้ 3 ลักษณะ คือ ติดตามจากผู้ที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วแต่ละรุ่น ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จ ส่วนวัชร ทรัพย์มี (2521, หน้า 70) ได้ให้วัตถุประสงค์ของการติดตามผลศิษย์เก่า ดังนี้

1. เพื่อให้ให้นักเรียนปัจจุบันได้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่ศิษย์เก่าของโรงเรียนประกอบ
2. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจอภิปรายเกี่ยวกับข้อมูลด้านอาชีพ
3. เพื่อให้ให้นักเรียนตระหนักว่า การวางโครงการประกอบอาชีพเป็นสิ่งจำเป็น

4. เพื่อเป็นการส่งเสริมสัมพันธ์ภาพระหว่างศิษย์เก่า กับนักเรียนปัจจุบัน และระหว่างศิษย์เก่ากับโรงเรียน

5. นักแนะแนวจะได้ข้อมูลด้านอาชีพของนักเรียนเก่า เป็นการติดตามผล

เซอร์ทเซอร์ และสโตน ยังกล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการติดตามผลนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป ก็เพื่อให้ได้ข้อมูลว่าศิษย์เก่ามีการประกอบอาชีพอะไรบ้าง หรือบางคนอาจความสามารถในการประกอบอาชีพอะไรที่นอกเหนือจากสาขาวิชาที่จบการศึกษาไป เพื่อรับทราบความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอน และการให้บริการต่าง ๆ และเพื่อรับแนวคิดในการปรับปรุงการบริการต่าง ๆ ในสถานศึกษา นอกจากนี้เพื่อเตือนให้นักศึกษาปัจจุบันได้ตระหนักถึงปัญหาที่จะมีมาในภายหน้า

จากที่ได้กล่าวมานี้ จึงสรุปได้ว่าการติดตามผลเป็นกระบวนการหนึ่ง ที่จะได้ทราบถึงข้อมูล และ พฤติกรรมของผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อทราบถึงความรู้ความสามารถ และปัญหาในการประกอบอาชีพของบุคคลเหล่านั้น และเพื่อทราบความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่งกระทำภายหลังจากที่ได้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อนำผลการติดตามมาใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาระบบการผลิตบัณฑิตของสถาบันให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การติดตามผลยังเป็นสิ่งที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สำเร็จการศึกษาในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพของงาน เพื่อให้การทำงานดีขึ้น และมั่นคงขึ้น และยังเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันการศึกษากับผู้สำเร็จการศึกษาอีกด้วย

การประเมินผล

เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (2555) ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีการประเมินผล ต่างไปจากทฤษฎีสังคมศาสตร์และทฤษฎีโครงการที่กล่าวมา เพราะทฤษฎีสังคมศาสตร์เป็นความรู้ทางสังคมทั่วไป ส่วนทฤษฎีโครงการเป็นหลักของกาใช้โครงการเพื่อแทรกแซงสังคมและก่อให้เกิดผลกระทบในการเปลี่ยนแปลงสังคม อันมีรากฐานมาจากทฤษฎีสังคมศาสตร์ แต่สำหรับทฤษฎีการประเมินผลเน้นที่วิธีปฏิบัติ หรือเป็นหลักเกณฑ์ หรือคำแนะนำในการปฏิบัติ เพื่อกำหนดว่าการประเมินผลที่ดีหรือเหมาะสมอย่างไรและควรทำอย่างไร ทฤษฎีการประเมินผลเน้นการทำความเข้าใจสิ่งที่ประเมินตลอดจนการกำหนดค่านิยมในการประเมิน สร้างความรู้และนำความรู้ไปใช้หรือกล่าวสั้น ๆ ได้ว่า ทฤษฎีการประเมินผลเป็นความรู้ที่ว่าด้วยตัวแบบหรือแนวทางในการประเมินผล

โดยพื้นฐานแล้ว การประเมินผลเป็นการพัฒนาวิธีการเพื่อค้นพบทางออกแก้ปัญหา หรือ คำตอบสำคัญของปัญหาสังคม โดยผสมผสานองค์ความรู้ด้านสังคมศาสตร์ประยุกต์กับการตัดสินใจทางเศรษฐกิจ ซึ่งเริ่มจากการหาคำตอบจากปัญหาทางการศึกษา เช่น การวัดผลประเมินผลแล้วเปลี่ยนผ่านไปสู่วงการเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ทั้งองค์การของรัฐและเอกชน

ในขณะเดียวกัน แนวคิดการประเมินผลก็ได้เปลี่ยนแปลงระหว่าง พ.ศ. 2508 ถึง พ.ศ. 2533 จากการประเมินผลเชิงเดี่ยว (Monolithic) เป็นการประเมินผลเชิงพหุ (Pluralist) ได้แก่ การประเมินผลด้วยหลายวิธีการ การจัดหลายวิธี ใช้เกณฑ์การประเมินผลหลายเกณฑ์ มีหลากหลายมุมมองผู้รับข้อมูล หลายกลุ่ม และความสนใจหลายสาขา

Donaldson and Lipsey (2006 อ้างถึงใน เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2555, หน้า 63)

การประเมินผลส่วนใหญ่ในอดีตกระทำตามหลักปฏิบัติที่แต่ละคนยึดถือ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหลักวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยไม่ค่อยสนใจการทฤษฎีการประเมินผล แต่กระนั้นนักประเมินผลก็ควรสนใจทฤษฎีการประเมินผล เพราะเป็นแกนกลางของความรู้ในวิชาชีพประเมินผล ทฤษฎีการประเมินผลมีบทบาทด้านบวก 5 ประการ ดังนี้

1. ทฤษฎีการประเมินผลช่วยให้เกิดการสื่อสารระหว่างนักประเมินผลทั่วโลกทำให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจและเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดและการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการประเมินผลรวมทั้งใช้เป็นหลักเหตุผลสำหรับแนะนำด้านระเบียบวิธีการและการปฏิบัติในการประเมินผล
2. ทฤษฎีการประเมินผลเป็นสื่อกลางระหว่างนักประเมินผลกับผู้บริหาร เพราะปัจจุบันทฤษฎีการประเมินผลเป็นแนวทางและวิธีการที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป จึงทำให้ผู้ให้เงินสนับสนุนและผู้ใช้ผลวิจัยเข้าใจ และสามารถแจ้งความต้องการและความสนใจแก่นักประเมินผลได้ นักประเมินผลสามารถเลือกแนวทางและวิธีการที่เหมาะสมกับผู้ให้เงินสนับสนุนและผู้ใช้ประโยชน์แต่ละราย
3. ทฤษฎีการประเมินผลช่วยผู้บริหารหรือผู้มีส่วนได้เสียปรับปรุงการทำงาน เช่น นักประเมินผลช่วยผู้มีส่วนได้เสียตัดสินใจเกี่ยวกับการบริการ กำหนดนโยบาย ทิศทางขององค์การ สร้างความรู้และทักษะ พัฒนาความคิดในการปรับปรุง ช่วยให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพต่อเนื่อง และทำให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับองค์การ ทำให้เกิดการความพร้อมรับผิดหรือการตัดสินใจคุณค่าแก่โครงการหรือสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์การ เช่น ผู้ลงทุน อาสาสมัครช่วยงาน เจ้าหน้าที่และผู้ให้เงินสนับสนุน อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีการประเมินผลก็มีข้อจำกัดเช่นกัน ข้อจำกัดที่สำคัญ คือ การประเมินผลต้องเหมาะสมกับโครงการและระยะเวลา ดังนั้นการประเมินผลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องคาดการณ์และวางแผนให้สอดคล้องกับความเป็นจริง
4. ทฤษฎีการประเมินผลช่วยให้เข้าใจการวิจารณ์และตอบโต้การวิจารณ์ได้ดีขึ้นเพราะหากการวิจารณ์ใช้ทฤษฎีการประเมินผลต่างไปจากผู้ถูกวิจารณ์ ก็ย่อมไม่เป็นการยุติธรรมต่อผู้ถูกวิจารณ์
5. ทฤษฎีการประเมินผลช่วยให้เลือกใช้ทฤษฎีได้เหมาะสมกับสถานการณ์ เพราะทฤษฎีการประเมินผลไม่ได้รับประกันว่าเมื่อนำไปปฏิบัติจะประสบผลสำเร็จ บางทฤษฎีอาจไม่ได้ผลหรือ

เป็นอันตราย แต่ทฤษฎีทุก ๆ ทฤษฎีย่อมเหมาะสมกับสถานการณ์หนึ่งมากกว่าสถานการณ์อื่น การเข้าใจข้อจำกัดและบทบาทของแต่ละทฤษฎีจึงเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการปฏิบัติ ดังนั้น กรอบแนวคิดหรือตัวแบบที่เป็นหลักและมาตรฐานในการปฏิบัติจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการ ประเมินผล

ความหมายของการประเมินผล

สังคมวิชาการและวิชาชีพด้านการประเมินผล ใช้ศัพท์วิชาการภาษาไทยที่แปลมาจาก ภาษาอังกฤษว่า Evaluation กล่าวคือ บางคนใช้คำว่า การประเมิน บางคนใช้คำว่า การประเมินผล หรือบางคนก็ใช้ทดแทนกัน ซึ่งอาจแปลมาจากพจนานุกรมแต่ละเล่มแตกต่างกันแล้วแต่ลักษณะ ของสิ่งที่จะตัดสิน แต่ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 664) แยกความหมายของคำ ประเมิน และ ประเมินผล ไว้แตกต่างกัน ในที่นี้ขอใช้คำว่า การประเมินผล (Evaluation) เหมือนกับที่บางท่านใช้ อยู่ ซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 664) ให้ความหมาย ประเมินผล (คำกริยา) หมายถึง พิจารณาและวัดคุณค่าของกิจการใด ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น ประเมินผลการสัมมนา ประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบปีของบริษัท (การศึกษา) วัดคุณค่าหรือผลความก้าวหน้าการศึกษา เช่น การสอบไล่เป็นวิธีประเมินผลการศึกษาวิธีหนึ่ง

บอยล์ (Boyle 1985, pp. 6 อ้างถึงใน บุญธรรม จิตต์อนันต์, 2540, หน้า 139) กล่าวว่า การ ประเมินผลเป็นการส่งเสริมกระบวนการของการตัดสินความสำเร็จสิ่งพิเศษแพร่และเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้น

สิน พันธุ์พินิจ (2555, หน้า 132-135) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผล คือ การเปรียบเทียบ ระหว่างวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้กับผลที่ปรากฏจากการปฏิบัติตามแผน เป็นกระบวนการของการ ตัดสินคุณค่า คุณภาพของโครงการ อันรวมถึงแผนโครงการวิธีการและผล หรือผลกระทบ โดยมี การรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความเปรียบเทียบผลการดำเนินงาน ประสิทธิภาพ/ หรือประสิทธิภาพของโครงการเพื่อนำไปแก้ปัญหาคับข้องข้องของสังคม

จากความหมายของการประเมินผลข้างต้น สรุปได้ว่าการประเมินผลเป็นการพิจารณา เปรียบเทียบตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ตามนัยของความหมายนี้ การประเมินผลโครงการจะมุ่งที่จะตัดสินผลทั้งหมดของโครงการ คือ วัตถุประสงค์ของโครงการ ที่คาดว่าจะมีผลได้ ผลลัพธ์ และผลกระทบที่ได้ดำเนินไปแล้ว กล่าวได้ว่าโดยอุดมการณ์แล้ว การประเมินผลไม่ได้มุ่งที่จะค้นหาคำตอบที่เป็นจำนวนหรือเชิงปริมาณของความสำเร็จ แต่จะ ประเมินบทบาทของ โครงการที่ดำเนินไปแล้ว ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงที่ไม่คาดหวัง สิ่งที่เป็น ประโยชน์ และสิ่งที่เป็นภัยด้วย

ความสำคัญของการประเมินผล

ลิน พันธุ์พินิจ (2555) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินผลไว้ว่า การประเมินผล เป็นภารกิจของสถาบัน และเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่จะต้องได้รับการอบรมมาเป็นอย่างดี จึงจะมีความรู้ ความสามารถเป็นนักประเมินผลมืออาชีพได้ ยุคโลกาภิวัตน์ การประเมินผลเป็นเครื่องมือของการ บริหารงานที่สำคัญ นอกเหนือจากการวางแผน เพราะเป็นกลไกในการตรวจสอบ ตัดสินคุณธรรม และคุณค่า ตลอดจนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการและงานต่าง ๆ ของหน่วยงานของ ภาครัฐและเอกชนที่ดำเนินการไปแล้วนับตั้งแต่ศาสตร์ของการประเมินผลโครงการได้เกิดขึ้นมา ได้แสดงบทบาทให้สังคมยอมรับถึงศักยภาพความสำคัญหลายด้าน ถ้าหากจะมองความสำคัญด้าน อาชีพและความสำคัญด้านการบริหารแล้ว

กระบวนการการประเมินผล

บุญธรรม จิตต์อนันต์ (2540) เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าการประเมินผลทุกวันนี้ต้องการ วิธีการที่เป็นวิทยาศาสตร์และสร้างความก้าวหน้าด้วยความพยายามตรวจสอบวัตถุประสงค์และฐาน คติของโครงการ พัฒนาคณะที่วัดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ตลอดจนระบุผลข้างเคียงทางลบ อันนำไปสู่ ข้อสรุปต่อไป เงื่อนไขเบื้องต้นของการวิจัยประเมินผลจึงมี 3 ประการ ได้แก่ (1) เป็นวิธีการที่เป็น วิทยาศาสตร์ (2) มีวัตถุประสงค์ และ (3) มีเกณฑ์ประเมินผล ซึ่งไม่ใช่การตัดสินใจโดยอาศัย ความรู้สึกส่วนตัว

Franklin and Thrasher (1976, pp. 92-93 อ้างถึงใน เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2555, หน้า 73-74) สำหรับกระบวนการประเมินผลเริ่มต้นจากการเลือกโครงการที่จะนำไปประเมิน ต่อจากนั้นจึง บริหารการประเมินผล สรุปผลและนำผลวิจัยไปใช้ ด้านการเลือกโครงการก็ต้องมีเหตุผลในการ เลือกโครงการเพื่อนำมาประเมินผล อาจได้แก่

1. โครงการดำเนินการไปไม่ได้ดังคาดหวัง จึงจำเป็นต้องประเมินผลเพื่อหาทางแก้ไข
2. จำเป็นต้องประเมินความสำเร็จ เพื่อกำหนดว่าองค์ประกอบหรือปัจจัยความสำเร็จใดที่สามารถนำไปใช้ในที่อื่นได้
3. จำเป็นต้องประเมินผลความสำเร็จ เพื่อกำหนดว่ามีองค์ประกอบหรือปัจจัยความสำเร็จใดที่สามารถนำไปใช้ในที่อื่นได้
4. โครงการได้นำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ จึงจำเป็นต้องประเมินผลเพื่อกำหนดว่าเทคโนโลยีดังกล่าวมีประโยชน์ต่อโครงการมากน้อยเพียงใด
5. ได้กำหนดให้การประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานของโครงการจึงต้องประเมินผลในฐานะที่เป็นงานประจำ

กระบวนการประเมินผลมีลักษณะเป็นวงจร เริ่มจากขั้นการก่อตัวของค่านิยมและในที่สุดก็กลับมาสู่ขั้นก่อตัวของค่านิยมอีก

1. การก่อตัวของค่านิยม (Value formation) การประเมินผลมักเริ่มด้วยการก่อตัวของค่านิยม ไม่ว่าจะแสดงออกหรือไม่ก็ตาม เช่น ค่านิยมที่เห็นว่าการมีชีวิตอยู่ยาวนานเป็นสิ่งที่ดี เป็นต้น
2. กำหนดจุดมุ่งหมาย (Goal setting) หรือวัตถุประสงค์ (Objectives) เมื่อมีค่านิยมแล้วจึงกำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เป็นไปตามค่านิยมนั้น การกำหนดจุดมุ่งหมายจึงเกิดตามหลังหรือพร้อมกันกับค่านิยม เช่น กำหนดว่าคนควรเป็นโรคหัวใจน้อยลง หรือคนไม่ควรตายด้วยโรคมะเร็งมากเกินไป การกำหนดจุดมุ่งหมายได้รับแรงผลักดันจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ เงิน ทรัพยากร และความพยายาม
3. วัดการบรรลุจุดมุ่งหมาย (Measuring goal attainment) หลังจากกำหนดจุดมุ่งหมายได้แล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ วัดการบรรลุจุดมุ่งหมาย เช่น หากกำหนดว่าคนไม่ควรตายด้วยมะเร็งมากเกินไป ก็ต้องกำหนดวิธีการค้นคว้าว่ามีคนตายจากมะเร็งเท่าใด เช่น ดูจากสถิติสำหรับธรรมชาติของการประเมินผลจะขึ้นอยู่กับวิธีการวัดการบรรลุผลจุดมุ่งหมายเป็นสำคัญ
4. การระบุกิจกรรมที่มุ่งสู่จุดมุ่งหมาย (Identifying goal activity) หรือการวางแผนโครงการ (Program planning) เช่น กรณีของโรคมะเร็ง โครงการอาจมีกิจกรรมตรวจหาและบำบัดมะเร็งแต่เนิ่น ๆ เพื่อไม่ให้คนตายด้วยมะเร็ง โครงการอาจมีกิจกรรมตรวจหาและบำบัดมะเร็งแต่เนิ่น ๆ เพื่อไม่ให้คนตายด้วยมะเร็งมากตามจุดมุ่งหมาย
5. การนำกิจกรรมตามจุดมุ่งหมายหรือ โครงการไปปฏิบัติ (Putting goal activity into operation) เช่น การเริ่มลงมือตรวจและกระตุ้นให้คนมาตรวจมะเร็ง
6. การประเมินผลโครงการ (Program evaluation) เมื่อปฏิบัติแล้วในเวลาต่อมาก็ต้องประเมินเพื่อดูว่าการปฏิบัติการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ สำหรับการประเมินผลนั้นต้องใช้ดุลพินิจเพื่อดูคุณค่าของกิจกรรมที่ทำไป ซึ่งเป็นการย้อนกลับไปสู่ขั้นการก่อตัวของค่านิยมอีก เช่น บางคนอาจกล่าวว่าเป็นการดีที่ได้มาตรวจมะเร็ง หรือเมื่อการประเมินผลการดำเนินไปจนถึงขั้นสุดท้ายแล้วอาจพบค่านิยมใหม่ยืนยันค่านิยมเก่า ประเมินค่านิยมเดิมซ้ำหรือเกิดการกำหนดค่านิยมใหม่ เช่น ค่านิยมเก่ากล่าวว่า “เป็นการดีที่มีชีวิตอยู่ได้นาน” แต่ค่านิยมใหม่อาจกล่าวว่า “เป็นการดีที่มีชีวิตอยู่ได้ถึง 100 ปี หากว่ายังมีสุขภาพดีอยู่ แต่ถ้าสุขภาพไม่ดีก็ไม่ควรอยู่เกิน 80 ปี” เป็นต้น

ในความเป็นจริง เมื่อกระบวนการประเมินผลเริ่มขึ้น กิจกรรมเกิดขึ้นอยู่แล้วนักประเมินผลอาจเข้ามาประเมินในขั้นตอนใดก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเริ่มด้วยการก่อตัวของค่านิยมเสมอ

ไป ค่านิยมและจุดมุ่งหมายอาจมีอยู่แล้ว รวมทั้งลำดับขั้นของการปฏิบัติอาจแตกต่างกันไปและการปฏิบัติอาจเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันหลาย ๆ ชั้นก็ได้

แนวคิดทฤษฎีการประกอบการ

บุญทวารณ วิงวอน (2556) ได้ให้ความหมายของการประกอบการมีความหมายตามทัศนะของนักวิชาการที่เชี่ยวชาญในด้านการบริหารธุรกิจและขอเสนอพอสังเขปดังต่อไปนี้

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ได้ให้ความหมายว่า การประกอบการมาจากคำ 2 คำ คือคำว่า “การ” หมายถึง งานงาน สิ่งหรือเรื่องที่ทำ และคำว่า “ประกอบการ” หมายถึง องค์การชุมชนที่มีเป้าหมายหลักอยู่ที่การดำเนินธุรกิจหรือประกอบการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดกำไร เมื่อรวมกันแล้วสรุปได้ว่าการประกอบการ คือ งาน สิ่ง หรือเรื่องที่ทำขององค์กร โดยมีเป้าหมายหลักอยู่ที่การดำเนินธุรกิจหรือประกอบการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดกำไร เมื่อรวมกันแล้วสรุปได้ว่าการประกอบการ คือ งาน สิ่ง หรือเรื่องที่ทำขององค์กร โดยมีเป้าหมายหลักอยู่ที่การดำเนินธุรกิจหรือประกอบการเพื่อให้เกิดผลกำไรกับคุณค่า การประกอบการเป็นกระบวนการของการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ด้วยการพัฒนาภายใต้เงื่อนไขเวลาสมมติฐานทางการเงิน ปัจจัยทางกายภาพและความเสี่ยงทางสังคมที่ไม่มีความแน่นอน ตลอดจนการได้รับผลตอบแทนรางวัลและความพึงพอใจส่วนบุคคล การประกอบการเป็นการสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่ม ด้วยกระบวนการริเริ่มหรือก่อตั้งธุรกิจไม่เพื่อแสวงหากำไร กระบวนการในการจัดหาผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ ๆ โดยจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์มูลค่าอันเกิดจากองค์การทีมงานและบุคคล โดยเป็นส่วนหนึ่งซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ Bamford and Bruton (2011, pp. 42) ได้สรุปว่าการประกอบการนั้นต้องอาศัยผู้ประกอบการ (Entrepreneur) การสร้างสรรค์องค์การ (Organization creation) กระบวนการ (Process) นวัตกรรม (Innovation) ความเป็นคุณลักษณะเฉพาะ (Uniqueness) การเติบโต (Growth) การสร้างสรรค์มูลค่า (Value creation) และการแสวงหากำไรหรือไม่แสวงหากำไรก็ได้ (Profit or none-profit)

นอกจากนี้ของ Wickham (2006, pp. 7) ได้เสริมว่า การประกอบการนั้นยังมีความหมายอย่างกว้างขวาง เพราะรวมไปถึงเทคนิคในการจัดการสภาวะเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกวันนี้ บุคคลนั้น ๆ ต้องมีความตระหนักถึงพันธกิจในเชิงพาณิชย์ ด้วยเงินลงทุนของตนเองหรือสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้อง การประกอบการเกี่ยวข้องกับการกระทำในสิ่งต่างๆ ที่ไม่ใช่เป็นไปอย่างปกติธรรมดาทั่วไปในวิถีทางของงานประจำทางธุรกิจ แต่เป็นปรากฏการณ์ที่มาจากภาวะผู้นำที่มีมุมมองที่กว้างออกไป และมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Kuratko (2009, pp. 4) ที่ชี้แนะว่าการประกอบการเป็นประเภทของพฤติกรรมของเอกบุคคล คือ (1) ต้องมีการริเริ่ม (2) การจัดองค์การ

แนวโน้มนำใหม่โดยใช้กลไกทางเศรษฐกิจ สังคมเพื่อบูรณาการทรัพยากรภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ไปสู่การปฏิบัติเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และ (3) การยอมรับหรือการตั้งสมมติฐานการดำเนินงานด้านความเสี่ยงที่อาจเกิดจากความล้มเหลวในอนาคต

ผู้ประกอบการ

บุญทวารณ วิงวอน (2556) ได้กล่าวว่า ผู้ประกอบการคือ พลังทางเศรษฐกิจและถือได้ว่าเป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์สำคัญในวัฏจักรของธุรกิจสมัยใหม่ เป็นผู้สร้างสรรค์งานประดิษฐ์ คิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อบุกเบิกตลาดทั้งในและต่างประเทศและเป็นผู้อยู่ใหญ่ของตลาดทั่วโลก รวมถึงเป็นผู้จุดประกายการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ผู้ประกอบการเหล่านี้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากกว่าด้านนวัตกรรม เงินทุนหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อีกทั้งมีการพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยการบูรณาการองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเพื่อเชื่อมต่อกับความรู้เดิมจากการตั้งสมมติฐาน ประสบการณ์ ตลอดจนการเรียนรู้จากพันธมิตรในท้องถิ่น ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าบุคคลที่ตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการต้องคำนึงถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อม เงื่อนไขด้านสภาพภูมิศาสตร์ ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการสร้างกิจกรรมภายในชุมชนเป็นสำคัญ ดังจะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการจะเป็นผู้ที่มีความสุขกับโอกาสในการแสวงหาแหล่งเงินทุนและรางวัลส่วนบุคคลได้อย่างอิสระ เสรี โดยใช้ความรัก ความทุ่มเท ตลอดจนพลังงานและความสามารถทั้งหลายทั้งมวลของตนเอง เพื่อเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับความเสี่ยง และความไม่แน่นอนเพื่อเสริมสร้างความเติบโตให้แก่ธุรกิจของตนเอง โดยที่ผ่านมามีผู้ประกอบการใหม่เป็นจำนวนมากทำการเปิดธุรกิจและสร้างงานของตนเอง ซึ่งกลไกดังกล่าวได้มีส่วนช่วยเสริมสร้างความก้าวหน้าทางระบบเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศต่อไป

ความหมายของผู้ประกอบการ

คำว่า “ผู้ประกอบการ” (Entrepreneur) หรือ มีความหมายตามทัศนะของนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารธุรกิจ ในที่นี้ขอนำเสนอรายละเอียดพอสังเขปดังต่อไปนี้

บุญทวารณ วิงวอน (2556, หน้า 200-202) ได้กล่าวว่า นักวิชาการชาวต่างประเทศ อาทิ Longencker, Moore (2006, pp. 6) ได้ให้ความหมายว่าผู้ประกอบการ คือ บุคคลผู้ซึ่งค้นพบความต้องการทางการตลาดและเริ่มเข้าไปดำเนินธุรกิจเพื่อสนองต่อความต้องการในด้านต่าง ๆ เช่น รายได้ ความมั่นคง ความท้าทายและการได้รับการยอมรับจากสังคม โดยมีการบริหารความเสี่ยงบนพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงทางด้านนวัตกรรมและความก้าวหน้าของวิถีชีวิตทางด้านเศรษฐกิจ แนวคิดของ Meyer (2004, pp. 267) ได้กล่าวว่า ผู้ประกอบการเสมือนหนึ่งเป็นบุคคลที่บูรณาการสรรพกำลังทั้งปวง เพื่อเสริมสร้างปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจให้มีการเจริญเติบโต โดยมีการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ด้วยการผสมผสานศักยภาพที่มีอยู่ของตนเองมาเชื่อมต่อกับความรู้เดิมจาก

ประสบการณ์ ตลอดจนการเรียนรู้จากพันธมิตรในท้องถิ่นเพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ จนท้ายที่สุดกลายเป็นผู้นำทางการตลาดขนาดใหญ่ในทุกวันนี้

ผู้ประกอบการคือ ผู้ที่บริหารความเสี่ยงในระบบธุรกิจเอกชนและเป็นบุคคลที่แสวงหาโอกาสในด้านความสามารถในการทำกำไรและมีความจำเป็นในการปฏิบัติการภายใต้ ความเสี่ยงของการดำเนินงาน รวมถึงการยอมรับจากสังคมและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยการใช้ สติปัญญา ความมานะพยายามของบุคคลตลอดจนการคิดสร้างสรรค์ เพื่อความท้าทายฝนการ ประกอบธุรกิจ โดยมีความมุ่งหมาย คือ การเจริญเติบโตของธุรกิจอีกทั้งแนวคิดของ Moorman and Holloran (2006, pp. 5) ได้กล่าวว่าผู้ประกอบการคือ ผู้ซึ่งมีวิสัยทัศน์และแรงบันดาลใจที่จะ ไปถึง เป้าหมายที่หลากหลาย ภายใต้การคาดการณ์ที่อยู่ภายในชีวิตจิตใจ

สำหรับพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายว่า ผู้ประกอบการคือผู้ จัดตั้ง เป็นเจ้าของธุรกิจ เป็นผู้บริหาร รวมถึงการรับภาระในด้านการเสี่ยงต่าง ๆ ของธุรกิจพร้อมกัน ไปด้วย

ส่วนนักวิชาการ เช่น กตัญญู หิรัญสมบุรณ์ (2544, หน้า 10) ได้กล่าวว่า ผู้ประกอบการ คือผู้เริ่มทำธุรกิจขึ้นมาเพื่อแสวงหาโอกาสในการดำเนินธุรกิจและมีความพยายามอย่างเต็มที่ เพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จในธุรกิจในทุกขั้นตอน

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่มีแรงบันดาลใจในการแสวงหา โอกาสและประยุกต์ใช้ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างความแตกต่างในการดำเนินงานทางธุรกิจ โดย มีความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะทำการก่อตั้งธุรกิจและสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง และมีการ บริหารความเสี่ยงในธุรกิจที่ได้จัดตั้งขึ้นมาอีกทั้งมีการบูรณาการองค์ความรู้ที่เป็นปัจจุบันและมีการ เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ

บุญทวารธน์ วิงวอน (2550, หน้า 200-202) กล่าวในหนังสือการเป็นผู้ประกอบการ ยุคโลกาภิวัตน์ว่า โดยพื้นฐานแล้วผู้ประกอบการมักจะมีคุณสมบัติหรือคุณลักษณะที่เป็นผู้ที่ ต้องการจะประสบความสำเร็จสูง ยอมรับความเสี่ยงในระดับปานกลาง มีความสามารถในการ สร้างสรรค์และมีความเชื่อมั่นตนเอง เป็นต้น แต่มิได้หมายความว่าผู้ประกอบการเป็นจำนวนมาก ที่มีคุณลักษณะไม่เหมาะสมก็ยังคงประสบความสำเร็จในธุรกิจได้เช่นกัน และยังมีให้พบเห็นอยู่ บ่อยเหมือนกัน ปัจจุบันการก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการเป็นกลุ่มอาชีพที่ได้รับความนิยมเชื่อถือในด้าน ศีลธรรมและจริยธรรมมากที่สุด

สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2548, หน้า 36) กล่าวว่าฐานรากของความเป็นผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะผู้ประกอบการธุรกิจเป็นที่นิยมมากกว่าผู้ประกอบการขนาดใหญ่สำหรับสังคมธุรกิจของ

ประเทศไทย โดยสรุปจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ประมาณ 26,540 คน ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางประมาณ 1,995,929 คน และผู้ประกอบการธุรกิจขนาดใหญ่ประมาณ 10,599 คน ดังตาราง แสดงโครงสร้างจำนวนผู้ประกอบการไทยต่อขนาดของธุรกิจต่อไป

คุณสมบัติของผู้ประกอบการ

บุญทวารณ วิงวอน (2556, หน้า 203-209) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ประกอบการไว้ 8 ประการ ดังนี้คือ

1. เป็นผู้มีความต้องการความสำเร็จ
2. เป็นผู้มีความรับผิดชอบ
3. เป็นผู้ที่ยอมรับความเสี่ยง
4. เป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
5. เป็นผู้ต้องการตอบสนองอย่างรวดเร็ว
6. เป็นผู้มีวิสัยทัศน์และความยืดหยุ่น
7. เป็นผู้ที่มีความสามารถทางด้านมนุษยสัมพันธ์
8. เป็นผู้มีความรู้ทางเทคนิคและประสบการณ์ส่วนบุคคล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (2552, บทคัดย่อ) การวิจัยเรื่อง การติดตามผู้สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2551 ผลปรากฏดังนี้ คือ ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากคณะ วิทยาการจัดการ และสำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต สถานภาพการทำงาน พบว่าส่วนใหญ่ ทำงานแล้ว ร้อยละ 67.60 รองลงมาคือ ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ ร้อยละ 26.10 ในส่วน ของประเภทงานที่ทำ ส่วนใหญ่พนักงานบริษัท/ องค์กรธุรกิจเอกชน ในด้านของความรู้ ความสามารถพิเศษที่ช่วยให้ได้ทำงาน คือ ด้านการใช้คอมพิวเตอร์ ส่วนใหญ่เงินเดือนที่ได้รับต่ำกว่าวุฒิ (7,940) ความรู้สึกรู้สึกพอใจต่องานที่ทำส่วนใหญ่พอใจ ระยะเวลาที่ได้งานทำหลัง สำเร็จ การศึกษา ได้งานทันที ในด้านงานที่ทำนั้นตรงกับสาขาที่เรียนมา การนำความรู้จากสาขาที่เรียนมา ประยุกต์ใช้กับหน้าที่การทำงานที่ทำอยู่ในระดับมาก ในส่วนของผู้ที่ยังไม่ทำงานนั้นสาเหตุ ที่ยังไม่ได้ งานทำ เพราะรอฟังคำตอบจากหน่วยงาน ไม่มีปัญหาในการหางานทำ ในด้านความต้องการศึกษา ต่อ ส่วนใหญ่ ไม่ต้องการศึกษาต่อ ส่วนผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ ระดับ ปริญญาโท สาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อ คือต่อยอดสาขาวิชาเดิม สถาบันที่ต้องการศึกษาต่อส่วน

ใหญ่ต้องการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยของรัฐบาล เหตุผลที่ศึกษาต่อ คือ งานที่ต้องการต้องใช้วุฒิสูงกว่าปริญญาตรี รายวิชาที่ควรเพิ่มในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ คือ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์

สถานิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2551, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาภาวะการมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 ผลจากการศึกษาพบว่า บัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 66.5) มีอายุอยู่ในช่วงไม่เกิน 25 ปี (ร้อยละ 83.9) และมีถิ่นที่อยู่อาศัยในภาคใต้ (ร้อยละ 32.2) ส่วนใหญ่ศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี (ร้อยละ 61.5) คณะ เทคโนโลยีสารสนเทศ (ร้อยละ 44.1) ส่วนสาขาที่มีบัณฑิตจบมากที่สุด ได้แก่ สาขาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจ (ร้อยละ 27.5) รองลงมาคือ สาขาบัญชี (ร้อยละ 13.9) บัณฑิตส่วนใหญ่มีผลการศึกษาระดับ (เกรดเฉลี่ย) 2.00-2.50 (ร้อยละ 31.9) และมีความพึงพอใจกับการเรียนในคณะ/ สาขาวิชาอยู่ใน ระดับมาก (ร้อยละ 49.6) บัณฑิตส่วนใหญ่มีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา (ร้อยละ 85.9) ทั้งนี้สาเหตุที่ยังมีได้ ทำงานส่วนใหญ่เนื่องมาจากรอฟังคำตอบจากหน่วยงาน (ร้อยละ 28.1) และบัณฑิตส่วนใหญ่ สมัครงานในอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 38.5) จำนวนแหล่งงานที่สมัครคือ 1-3 แห่ง (ร้อยละ 46.2) บัณฑิตส่วนใหญ่ได้งานทำทันที (ร้อยละ 43.6) และไม่มีปัญหาในการหางานทำ (ร้อยละ 72.1) สำหรับผู้ที่มีปัญหาในการหางานทำพบว่าปัญหาที่สำคัญคือหางานทำที่ถูกใจไม่ได้ (ร้อยละ 55.0)

สำหรับการสำรวจการประกอบอาชีพของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นพนักงาน/ ลูกจ้างเอกชน (ร้อยละ 78.2) และทำงานเต็มเวลา (ร้อยละ 94.4) งานที่ทำส่วนใหญ่เป็นงานใหม่ที่ทำหลังจากสำเร็จการศึกษา (ร้อยละ 76.4) และทำงานในสาขาไอที/ คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 21.5) บัณฑิตส่วนใหญ่ได้ค่าตอบแทนจากงานที่ทำระหว่าง 7,501-10,000 บาท (ร้อยละ 39.2) และได้ใช้ความรู้จากวิชาที่เรียนกับหน้าที่การงานในระดับมาก (ร้อยละ 43.6) บัณฑิตที่ทำงานแล้วรู้สึกพึงพอใจต่องานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน (ร้อยละ 84.6) และส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรม เพิ่มเติมจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน (ร้อยละ 31.0)

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีงานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพพบว่า 1) ปัจจัยด้านเพศ หลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา และสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีงานทำของบัณฑิต 2) ปัจจัยด้านผลการศึกษามีความสัมพันธ์กับจำนวนแหล่งงานที่สมัครของบัณฑิต 3) ปัจจัยด้านสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการพบปัญหาในการหางานทำของบัณฑิต

ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพพบว่า 1) ปัจจัยด้านผลการศึกษามีความสัมพันธ์กับประเภทงานที่ทำของบัณฑิต 2) ปัจจัยด้าน เพศ หลักสูตรการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับสาขางานที่ทำของบัณฑิต

3) ปัจจัยด้านหลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำของบัณฑิต 4) ปัจจัยด้านสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่องานที่ทำของบัณฑิต

สุนิดา กุณอินทร์ (2550, บทคัดย่อ) ทำการศึกษาการติดตามภาวะการมีงานทำ ความต้องการและความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ ที่สำเร็จการศึกษาปี 2549 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครผลการศึกษา พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 25 ปี สำเร็จการศึกษา หลักสูตรสมทบ สาขาวิชาการบัญชี และสำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขตพัฒนชกการพระนคร มากที่สุด ส่วนใหญ่มีงานทำ ระยะเวลาการได้งานทำ 1-2 เดือน ประกอบอาชีพประเภทพนักงานบริษัท องค์กร ธุรกิจเอกชน อาชีพที่ทำอยู่ตรงกับสาขาที่เรียนมา รายได้ของบัณฑิตเหมาะสมกับเกณฑ์ รายได้ที่ได้รับอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท งานที่ทำมีความมั่นคงและมีความพึงพอใจต่องานที่ทำ ปัจจัยที่ช่วยให้บัณฑิตได้งานทำ คือมีความรู้ความสามารถในสาขาที่เรียนมา บัณฑิตส่วนใหญ่ ไม่มีการฝึกอบรมเพื่อเตรียมพร้อมก่อนเข้าทำงาน ในการสมัครงานของบัณฑิตส่วนใหญ่พบปัญหา ในการสมัครงาน และการนำความรู้ที่ได้จากมหาวิทยาลัยมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่อยู่ในระดับมาก สำหรับผู้ที่ศึกษาต่อส่วนใหญ่ศึกษาต่อระดับปริญญาโท เหตุผลสำคัญที่สุดในการศึกษาต่อ คือ ความรู้ที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้งานทำ เหตุผลสำคัญที่สุดที่ยังไม่ได้งานทำ คือยังหางานไม่ได้ และบัณฑิตต้องการให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ช่วยเหลือนักศึกษา เพื่อให้มีโอกาสหางานทำง่ายขึ้น คือหาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งงานมา ประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาทราบเป็นระยะ ๆ ความพึงพอใจของบัณฑิตในด้านหลักสูตร วิทยาเขตพัฒนาชกการพระนคร วิทยาเขตพระนคร เหนือ และ วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ค่าเฉลี่ยรวมมีระดับความพึงพอใจปานกลาง ส่วนวิทยา เขตโชติเวช ค่าเฉลี่ยรวมมีระดับความพึงพอใจน้อย ค่าเฉลี่ยรวมในด้านครูผู้สอน ทั้ง 4 วิทยาเขต มี ระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ยรวมด้านการบริการทางวิชาการของเจ้าหน้าที่ ทั้ง 4 วิทยาเขต มี ระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมด้านสภาพแวดล้อมของอาคารเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้ง 4 วิทยาเขต มีระดับความพึงพอใจปานกลาง และค่าเฉลี่ยรวมด้านห้องสมุดและศูนย์วิทยบริการทั้ง 4 วิทยาเขต มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ความต้องการของบัณฑิต ในด้านหลักสูตร วิทยาเขตพัฒนชกการพระนคร วิทยาเขตพระนคร เหนือ วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ และวิทยาเขตโชติเวช บัณฑิตส่วนใหญ่ต้องการปรับให้ สอดคล้องกับตลาดแรงงานและสภาพเศรษฐกิจ ปรับให้เรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี และเพิ่ม ภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาจีนกลาง ภาษาญี่ปุ่น ความเหมาะสมของระยะเวลาในการฝึกงาน ควร จัดการฝึกงานให้เป็นภาคบังคับ ต้องได้ฝึกทุกสาขา ทุกหลักสูตร และเพิ่มระยะเวลาการฝึกงานเป็น 3-5 เดือน และปรับเปลี่ยนการทำโครงการเป็นการฝึกงานดีกว่า

ด้านครูผู้สอน เพิ่มหรือคัดเลือก ครูผู้สอนที่มีความรู้มากกว่านี้ และต้องการให้ครูผู้สอน ปรับปรุงวิธีการสอนให้ละเอียดและเข้าใจ มากขึ้น ด้านการบริการทางวิชาการของเจ้าหน้าที่ ต้องการให้เพิ่มเจ้าหน้าที่ทุกวิทยาเขต จัดอบรม พัฒนาประสิทธิภาพในการบริการหรือการทำงานของเจ้าหน้าที่ และมนุษยสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ ต้องการให้เจ้าหน้าที่มีหน้าตายิ้มแย้ม มีมารยาท พุดจาไพเราะ เต็มใจให้บริการ และเป็นมิตรกับผู้เข้ามาติดต่อทั้งภายในและภายนอก ด้านสภาพแวดล้อมของอาคารเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก ควรเพิ่มและปรับปรุงห้องเรียนให้ดีกว่าเดิม เปลี่ยนปรับปรุงระบบแสงสว่างและระบบปรับอากาศ เพิ่มเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ สื่อการสอนอื่น ๆ เช่น LCD และคอมพิวเตอร์ ด้าน ห้องสมุดและศูนย์วิทยบริการ ต้องการให้มีการขยายให้กว้างกว่าเดิม สรรหาตำรา วารสาร งานวิจัย ที่น่าสนใจ หลากหลายและทันสมัยมากกว่านี้ ปรับเปลี่ยนอุปกรณ์และโสตทัศนูปกรณ์ ให้ทันเทคโนโลยีใหม่ เพิ่มคอมพิวเตอร์ในการสืบค้นให้เพียงพอแก่นักศึกษา เพิ่มระยะเวลาการ บริการตามตารางเรียนของภาคสมทบ เพิ่มการประชาสัมพันธ์หรือประกาศให้ชัดเจนและทั่วถึง

ทัศนา ทองภักดี (2551, หน้า 41-44) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ ค่านิยมในอาชีพกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนทั้งหมด 770 คน ส่วนใหญ่ เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 420 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.60 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 41.7 รายได้ของครอบครัวต่อเดือน 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 60.8 ลักษณะของครอบครัว ครอบครัวเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 57.1 สถานภาพของครอบครัวอยู่ด้วยกันจำนวน คิดเป็นร้อยละ 78.2 บิดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 40.6 และมารดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 51.2 ตามลำดับ สถานภาพการทำงานของบิดาทำงานนอกบ้านจำนวน คิดเป็นร้อยละ 88.7 และมารดาทำงานนอก คิดเป็นร้อยละ 74.5 เด็กส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแสดงตัวจำนวน คิดเป็นร้อยละ 88.5 และพบต่อไปอีกว่า กลุ่มอาชีพที่เลือกเป็นส่วนใหญ่คือ กลุ่มอาชีพ ทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ รองลงมาคือ กลุ่มอาชีพบริการ ลูกค้า กลุ่มอาชีพจิตรศิลป์ กลุ่มอาชีพการจัดการตามลำดับ และกลุ่มอาชีพที่นักเรียนเลือกน้อยที่สุดคือ กลุ่มอาชีพ การจัดการเครื่องจักรที่มีเพียง 2 คนเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบว่า เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา รายได้ของ ครอบครัวต่อเดือน ค่านิยมในอาชีพด้านสภาพแวดล้อม ด้านสุนทรีย์ ด้านบริการสังคม และด้านการกระตุ้น ให้ใช้ปัญญา มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นตัวแปรลักษณะของครอบครัว สถานภาพของครอบครัว สถานภาพการทำงานของบิดาและมารดา บุคลิกภาพเก็บตัว แสดงตัว ค่านิยมใน อาชีพโดยรวม ค่านิยมในอาชีพด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้าน

การบริหารหรือการจัดการ ด้านสัมฤทธิ์ ผล ด้านความสัมพันธ์กับหัวหน้างาน ด้านวิถีชีวิต ด้านความมั่นคงปลอดภัยด้านผู้ร่วมงาน ด้านความมีศักดิ์ศรี ด้านความมีอิสระ ด้านการทำงานหลาย ๆ ด้าน และด้านผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ ไม่พบความสัมพันธ์กับ การเลือกอาชีพของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยด้วยการเก็บแบบสอบถามเชิงปริมาณ และด้วยการสนทนากลุ่มแบบ Focus group ในเชิงคุณภาพ เพราะการศึกษา เรื่องการติดตามการประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) จำเป็นต้องเก็บข้อมูลทั้งจากแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับภาวะการทำงานและการประกอบอาชีพของผู้ที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละรุ่น และข้อมูลเชิงคุณภาพที่มาจากการสนทนากลุ่มจากตัวแทนศิษย์เก่าเพื่อพุดคุยหาแนวทางในการช่วยเหลือการทำงานและการศึกษาต่อตามมุมมองของศิษย์เก่า ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนนักศึกษาโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ที่สำเร็จการศึกษาไป โดยมีนักเรียนที่สำเร็จการศึกษารุ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2549 – รุ่นที่ 9 ปีการศึกษา 2557 ทั้งสิ้น 9 รุ่น จำนวน 950 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่างและขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างและได้ใช้สูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากร เนื่องจากระยะเวลาในการเก็บข้อมูลมีจำกัด และนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จไปตั้งแต่รุ่นที่ 1-9 มีการแยกย้ายกันไปทำงานทำให้ยากแก่การตามตัวมาตอบแบบสอบถาม ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การกำหนดประชากรตาม ตารางของ Krejcie and Morgan จำนวนทั้งหมด 950 คน จึงได้ค่าประชากรตัวอย่างสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้จำนวน 275 คน และการทำสนทนากลุ่มแบบ Focus group จากตัวแทนนักเรียนเก่าจำนวน 5 คน

ขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง

1. วิธีการสุ่มตัวอย่างเลือกกลุ่มตัวอย่างศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) จำนวน 275 คน จากจำนวนผู้ที่สำเร็จการศึกษาไปทั้งหมด 950 คน

2. วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยแจกแจงตามขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3. วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenience) ซึ่งเป็น Non-probability โดยใช้แบบสอบถามตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ จึงออกเก็บข้อมูลตามกลุ่มผู้ปฏิบัติงานของศิษย์เก่าโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)

4. วิธีการสนทนากลุ่มแบบ (Focus group discussion) การรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในประเด็นที่เฉพาะเจาะจง โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) เพื่อชักจูงให้กลุ่มเกิดแนวคิดและแสดงประเด็น หรือแนวทางการสนทนาอย่างกว้างขวางละเอียดลึกซึ้ง โดยมีผู้เข้าร่วมการสนทนาเป็นตัวแทนศิษย์เก่าจำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) เพื่อเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพในประเด็นที่ได้นอกเหนือจากแบบสอบถาม มีการสร้างเครื่องมือดังนี้

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาและตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Object Congruence: IOC) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง

IOC หมายถึง ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ มีค่าอยู่ระหว่าง 1 ถึง -1 ข้อคำถามที่มีความตรงตามเนื้อหาจะมีค่า IOC เข้าใกล้ 1.00 ถ้าข้อใดมีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรจะปรับปรุงข้อคำถามใหม่ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบ

ΣR คือ ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าคะแนน	1	หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	0	หมายถึง ข้อคำถามไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	-1	หมายถึง ข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (Try-out) จำนวน 30 ชุดกับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC Windows ในการหาความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ที่ 0.7

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัยและสร้างเครื่องมือวิจัย ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. กำหนดขอบเขตในส่วนเนื้อหาของคำถามจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประเด็นที่ ต้องการทำการสำรวจ เพื่อให้ครอบคลุมตัวแปรต่าง ๆ ที่ทำการศึกษา

3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยมี 2 แบบ คือ โครงสร้างแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ซึ่งเป็นคำถามในลักษณะเลือกรายการ (Check list) และการสัมภาษณ์ในประเด็นที่ได้จากผลของแบบสอบถามและประเด็นที่นอกเหนือจากแบบสอบถามเพื่อได้มาซึ่งแนวทางการช่วยเหลือในการประกอบอาชีพหรือแนวทางการศึกษาต่อตามมุมมองของศิษย์เก่า ซึ่งจะได้จากการสนทนากลุ่ม ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียน ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับ ลักษณะ ส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และถิ่นที่อยู่ หลักสูตรที่ศึกษา สาขาวิชาที่เรียน ปีการศึกษา เกรดเฉลี่ย

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการประกอบอาชีพหลังจากจบการศึกษา โดยเป็นแบบสำรวจข้อมูลการสมัครงานและการทำงาน ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพการทำงานปัจจุบัน ช่องทางที่สมัครงาน จำนวนแหล่งงานที่ได้สมัคร ปัญหาที่พบในการหางานทำ ประเภทงานที่ทำ ลักษณะงานที่ทำ ระยะเวลาในการหางาน สถานที่ตั้งของที่ทำงาน อัตราค่าจ้าง/ เงินเดือนที่ได้รับ สาขางานที่ทำ การนำความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการทำงานความพึงพอใจต่องานที่ทำ และการได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมจากหน่วยงาน

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการนำความรู้จากการเรียนไปประยุกต์ใช้การประกอบอาชีพ ของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป ประกอบไปด้วยคำถามเกี่ยวกับความรู้พื้นฐาน ความรู้ ทางวิชาการในสาขาวิชา คุณธรรมจริยธรรมในวิชาชีพ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ

แบบสัมภาษณ์ เป็นคำถามที่ใช้สำหรับการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) เพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นในแบบสอบถามตอนที่ 1-3 ขั้นต้น และข้อเสนอแนะที่ต้องการให้ทาง โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชา) สนับสนุนการทำงานและการศึกษาต่อรวมถึงข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากมุมมองของศิษย์เก่า ซึ่งข้อคำถามประกอบไปด้วย

1. เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในสาขาที่ท่านศึกษาอยู่ในโรงเรียนว่าเป็นอย่างไร จบออกมาท่านสามารถนำหลักความรู้ที่ได้จากการศึกษาในโรงเรียนไปใช้ประโยชน์ได้มากน้อย เพียงใด และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนในแต่ละสาขาที่ท่านศึกษา

2. ความพึงพอใจในภาพรวมต่องานที่ทำ เช่น รายได้ ระบบงาน ผู้ร่วมงาน ความมั่นคง ความก้าวหน้า ฯลฯ

3. ตามมุมมองของท่าน คิดว่าแนวโน้มตลาดแรงงานในสาขางานของท่านเป็นอย่างไร ท่านเห็นควรว่าทางโรงเรียนควรปรับปรุง เพิ่มเติมในหลักสูตรแต่ละหลักสูตรอะไร อย่างไรบ้าง?

4. สิ่งที่ท่านประสงค์ให้ทางโรงเรียนช่วยเหลือในการหางานทำหรือช่วยเหลือแนะ แนวทางการศึกษาให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาทั้งศิษย์เก่าและปัจจุบันมีอะไร อย่างไรบ้าง? และ 5. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ

4. หลังจากที่ได้จัดทำแบบสอบถามแล้วเสร็จ ได้นำแบบสอบถามที่พัฒนาให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวิจัยได้พิจารณาตรวจสอบด้านเนื้อหาและประเด็นที่วัด เพื่อให้ข้อคิดเห็นซึ่งจะได้นำมา ปรับปรุงให้แบบสอบถามมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

5. ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม ทั้งหมดมาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ แบบสอบถามและทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS for Window

3. การสรุปผลจากการสนทนากลุ่มแบบ Focus group นำข้อมูลที่ได้จากการสนทนาจากตัวแทนศิษย์เก่ามาบันทึกข้อมูลและเรียบเรียงไว้มาทำการวิเคราะห์ ความเชื่อมโยง และพิจารณาเหตุผล ตลอดจนใช้แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มา เพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของงานวิจัยนี้ แล้วมาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยเพื่อตรวจความถูกต้องอีกครั้ง การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ใช้การบรรยายเชิงพรรณนา

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) จำนวน 275 คน จากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งสิ้น 950 คน

2. ผู้วิจัยออกแบบสอบถามและสร้างแบบสอบถามเป็นระบบตอบทางออนไลน์และเก็บแบบสอบถามโดยการสร้างกลุ่มใน Facebook โดยขอความอนุเคราะห์จากครูอาจารย์ในโรงเรียนที่เป็นเพื่อนใน Facebook กับศิษย์เก่า ดึงศิษย์เก่าเข้ากลุ่มเฟสและตอบแบบสอบถามออนไลน์ ซึ่ง URL ของแบบสอบถามคือ “<https://docs.google.com/forms/d/1IpzzCRudeuvkzipdeGgaqcfXzdAf7YngPrWpuWUcc7k/viewform>”

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows ในการประมวลผลและวิเคราะห์ โดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

3.1 สถิติพรรณนา (Descriptive statistic) โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายถึงคุณลักษณะส่วนบุคคล ภาวะการมีงานทำ การประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา การนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาในโรงเรียนไปประยุกต์ใช้ในการเรียนหรือการประกอบอาชีพ และข้อเสนอแนะในการสนับสนุนการหางานทำของนักเรียนนักศึกษาโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)

3.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) โดยใช้ค่า Chi-square (X^2) ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล และตัวแปรตามซึ่งได้แก่ ภาวะการมีงาน และการประกอบอาชีพของบัณฑิต

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการติดตามการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากรุ่นที่ 1-9 จำนวน 275 คน และใช้การสนทนาพูดคุยในการทำ (Focus group discussion) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์พูดคุยแลกเปลี่ยนกันจากตัวแทนศิษย์เก่าจำนวน 5 คน การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้นำมาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้นจะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้ศึกษานำเขียนสรุปวิเคราะห์พรรณนาตามประเด็นคำถาม ผลการศึกษานำเสนอออก 2 ส่วนดังนี้

1. ข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษา

1.2 ภาวะการมีงานทำ แบ่งเป็นส่วนที่สำหรับผู้ที่ศึกษาต่อ, ผู้ที่ทำงาน, และผู้ที่ทำงานด้วยและศึกษาไปด้วย

1.3 การนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาในโรงเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพ

1.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการจัดการเรียนการสอนและแนวทางการช่วยเหลือในเรื่องการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ

2. การทดสอบสมมุติฐาน

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับภาวะการมีงานทำของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับการประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

3. ข้อมูลจากการทำ Focus group

3.1 การประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อในปัจจุบันของศิษย์เก่า มีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรบ้าง

3.2 แนวโน้มตลาดแรงงานในสาขางานที่แต่ละท่านกำลังทำอยู่/ ศึกษาอยู่ในปัจจุบัน เป็นอย่างไร เห็นควรว่าทางโรงเรียนควรปรับปรุงเพิ่มในส่วนของหลักสูตรอย่างไรเพื่อให้ทันต่อตลาดแรงงาน

3.3 สิ่งที่ศิษย์เก่ามีความประสงค์จะให้ทางโรงเรียนปรับปรุงหรือข้อเสนอแนะ แนวทางในการช่วยเหลือการหางาน หรือแนวทางการแนะแนวทางการศึกษาให้แก่ทั้งศิษย์ปัจจุบัน และศิษย์เก่าท่านเห็นควรว่าควรจะเป็นไปในลักษณะอย่างไร

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษาจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา จากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับที่สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ปีที่สำเร็จการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจาก โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	188	68.4
หญิง	87	31.6
รวม	275	100

จากตารางที่ 4-1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 68.4 และเพศหญิง ร้อยละ 31.6

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	175	63.6
25 – 30 ปี	100	36.4
มากกว่า 30		
รวม	275	100

จากตารางที่ 4-2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 ส่วนใหญ่ มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ค่าเฉลี่ยร้อยละ 63.6 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 25-30 ค่าเฉลี่ยคือ 36.4

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามระดับที่สำเร็จการศึกษา

ระดับ	จำนวน	ร้อยละ
ปวช.	151	54.9
ปวส.	124	45.1
รวม	275	100

จากตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามระดับที่สำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับชั้น ปวช. ร้อยละ 54.9 และ ปวส. ร้อยละ 45.1

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

สาขา	จำนวน	ร้อยละ
พาณิชยกรรม	114	41.45
- การตลาด	30	10.9
- ธุรกิจค้าปลีก	17	6.2
- คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	67	24.4
อุตสาหกรรม	133	48.36
- อิเล็กทรอนิกส์	47	17.1
- ช่างไฟฟ้ากำลัง	55	20.0
- ยานยนต์	2	0.7
- เครื่องมือกล	29	10.5

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา (ต่อ)

สาขา	จำนวน	ร้อยละ
อาหารและโภชนาการ	28	10.18
- อาหารและโภชนาการ	16	5.8
- ธุรกิจอาหาร	12	4.4
รวม	275	100

จากตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ร้อยละ 24.4 รองลงมาสาขาไฟฟ้ากำลัง ร้อยละ 20 ต่อมาคือ สาขาอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 17.1 ต่อมาคือ สาขาการตลาด ร้อยละ 10.9 ต่อมาคือ สาขาเครื่องมือกล ร้อยละ 10.5 ต่อมาคือ สาขาธุรกิจค้าปลีก ร้อยละ 6.2 ต่อมาคือสาขาอาหารและโภชนาการ ค่าเฉลี่ย 5.8 ต่อมาคือสาขาธุรกิจอาหาร ร้อยละ 4.4 และน้อยที่สุดคือ สาขายานยนต์ ร้อยละ 0.7

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามปีที่สำเร็จการศึกษา

ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ปีการศึกษา 2549	23	8.4
2. ปีการศึกษา 2550	11	4.0
3. ปีการศึกษา 2551	15	5.5
4. ปีการศึกษา 2552	20	7.3
5. ปีการศึกษา 2553	26	9.5
6. ปีการศึกษา 2554	38	13.8
7. ปีการศึกษา 2555	49	17.8
8. ปีการศึกษา 2556	34	12.4
9. ปีการศึกษา 2557	59	21.5
รวม	275	100

จากตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 ส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2557 ร้อยละ 21.5 รองลงมาคือ ปีการศึกษา 2555 ร้อยละ 17.8 รองลงมาคือปีการศึกษา 2554 ร้อยละ 13.8 รองลงมาคือปีการศึกษา 2556 ร้อยละ 12.4 รองลงมาคือปีการศึกษา 2553 ร้อยละ 9.5 รองลงมาคือปีการศึกษา 2549 ร้อยละ 8.4 รองลงมาคือปีการศึกษา 2552 ร้อยละ 7.3 รองลงมาคือปีการศึกษา 2551 ร้อยละ 5.5 และน้อยที่สุดคือปีการศึกษา 2550 ร้อยละ 4.0

ภาวะการมีงานทำ

ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามสถานะการทำงานปัจจุบัน

สถานะปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ทำงาน	103	37.5
ศึกษาต่อ	65	23.6
ทำงานไปด้วยและศึกษาต่อด้วย	107	38.9
รวม	275	100

จากตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามสถานการทำงานปัจจุบัน ส่วนใหญ่ทำงานด้วยและศึกษาต่อด้วย ร้อยละ 38.9 รองลงมาคือทำงานอย่างเดียว ร้อยละ 37.5 และสุดท้ายคือไม่ได้ทำงานแต่ศึกษาต่อ ร้อยละ 23.6

ตารางที่ 4-7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกระดับที่ศึกษาต่อ

ระดับที่ศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
ปวส.	30	16.5
ปริญญาตรี	143	78.6
บัณฑิตศึกษา	9	4.9
รวม	182	100

จากตารางที่ 4-7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกระดับที่ศึกษาต่อ ส่วนใหญ่ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 78.6 รองลงมาคือ ระดับ ปวส. ร้อยละ 16.5 และสุดท้ายคือระดับบัณฑิตศึกษา ร้อยละ 4.9

ตารางที่ 4-8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษาต่อ

สาขาวิชาที่ศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชาเดิม	86	47.3
สาขาวิชาอื่น	96	52.7
รวม	182	100

จากตารางที่ 4-8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกสาขาวิชาที่ศึกษาต่อ พบว่าส่วนใหญ่ศึกษาสาขาวิชาอื่น ร้อยละ 52.7 และรองลงมาคือศึกษาในสาขาวิชาเดิม ร้อยละ 47.3

ตารางที่ 4-9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามประเภทของสถาบันที่ศึกษาต่อ

สถาบันที่ศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
รัฐบาล	103	56.6
เอกชน	65	35.7
ต่างประเทศ	14	7.7
รวม	182	100

จากตารางที่ 4-9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามประเภทของสถาบันที่ศึกษาต่อ พบว่าส่วนใหญ่ศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาของรัฐบาล ร้อยละ 56.6 รองลงมาคือ

สถาบันการศึกษาของเอกชน ร้อยละ 35.7 และสุดท้ายคือศึกษาต่อยังสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ ร้อยละ 7.7

ตารางที่ 4-10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามลักษณะงานและการประกอบอาชีพ

ลักษณะงานและการประกอบอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการของตนเอง	20	11.4
กิจการของครอบครัว	15	8.5
พนักงาน/ลูกจ้างของเอกชน	84	47.7
พนักงาน/ลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ	25	14.2
รับราชการ/ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ	26	14.8
พนักงานองค์กรต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ	6	3.4
รวม	176	100

จากตารางที่ 4-10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามลักษณะงาน/ การประกอบอาชีพของศิษย์เก่า ส่วนใหญ่ เป็นพนักงาน/ ลูกจ้างของเอกชน ร้อยละ 47.7 รองลงมาคือรับราชการ/ พนักงาน/ ลูกจ้างของรัฐ ร้อยละ 14.8 รองลงมาคือพนักงาน/ ลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 14.2 รองลงมาคือ กิจการของตนเอง ร้อยละ 11.4 รองลงมาคือกิจการของครอบครัว ร้อยละ 8.5 และสุดท้ายคือ พนักงานองค์กรต่างประเทศ/ ระหว่างประเทศ ร้อยละ 3.4

ตารางที่ 4-11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นความตรงสาขาที่จบมาหรือไม่ตรงตามสาขาที่จบมา

ความตรงต่อสายงานที่จบมา	จำนวน	ร้อยละ
ตรงตามสาขา	111	63.1
ไม่ตรงตามสาขา	65	36.9

ตารางที่ 4-11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นความตรงสาขาที่จบมาหรือไม่
ตรงตามสาขาที่จบมา (ต่อ)

ความตรงต่อสายงานที่จบมา	จำนวน	ร้อยละ
รวม	176	100

จากตารางที่ 4-11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นความตรงสาขาที่จบมาหรือไม่ตรงตามสาขาที่จบมา พบว่าส่วนใหญ่ตรงตามสาขาที่ตนเองจบมา ร้อยละ 63.1 และที่ไม่ตรงตามสาขาที่ตนเองจบมาร้อยละ 36.9

ตารางที่ 4-12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจาก
โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามเงินเดือนค่าตอบแทนที่ได้รับ
ตรงตามมาตรฐานวุฒิการศึกษาหรือไม่

เงินเดือนที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
ตรงตามมาตรฐาน	83	47.2
ต่ำกว่ามาตรฐาน	15	8.5
สูงกว่ามาตรฐาน	78	44.3
รวม	176	100

จากตารางที่ 4-12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จ
การศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 พบว่าส่วนใหญ่ได้รับเงินเดือนและ
ค่าตอบแทนตรงตามมาตรฐาน ร้อยละ 47.2 รองลงมาคือสูงกว่ามาตรฐาน ร้อยละ 44.3 และที่น้อย
ที่สุดคือต่ำกว่ามาตรฐาน ร้อยละ 8.5

ตารางที่ 4-13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาการได้งาน

ระยะเวลาการหางาน	จำนวน	ร้อยละ
ได้งานทันที	73	41.5
1-3 เดือน	54	30.7

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

ระยะเวลาการหางาน	จำนวน	ร้อยละ
4-6 เดือน	30	17.0
7-10 เดือน	15	8.5
มากกว่า 10 เดือน	4	2.3
รวม	176	100

จากตารางที่ 4-13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามระยะเวลาการได้งานพบว่า ส่วนใหญ่ได้งานทำทันทีที่สำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาคือ 1-3 เดือน ร้อยละ 30.7 รองลงมาคือ 4-6 เดือน ร้อยละ 17 รองลงมาคือ 7-10 เดือน ร้อยละ 8.5 และสุดท้ายคืออื่นๆ ร้อยละ 2.3

ตารางที่ 4-14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามจำนวนแหล่งงานที่สมัคร

จำนวนแหล่งงานที่สมัคร	จำนวน	ร้อยละ
1-3 แห่ง	136	77.3
4-6 แห่ง	22	12.5
7-10 แห่ง	10	5.7
มากกว่า 10 แห่ง	8	4.5
รวม	176	100

จากตารางที่ 4-14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามจำนวนแหล่งงานที่สมัครพบว่า ส่วนใหญ่สมัครงานจำนวน 1-3 แห่ง ร้อยละ 77.3 รองลงมาคือ 4-6 แห่ง ร้อยละ 12.5 รองลงมาคือ 7-10 แห่ง ร้อยละ 5.7 และสุดท้ายคือมากกว่า 10 แห่ง ร้อยละ 4.5

ตารางที่ 4-15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจาก
โรงเรียนจิตรลดา(สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามช่องทางหรือแหล่งข้อมูลในการ
สมัครงาน

ช่องทาง/แหล่งข้อมูลในการสมัครงาน	จำนวน	ร้อยละ
- ประกาศของสถานศึกษา/ครูอาจารย์แนะนำ	50	28.4
อินเทอร์เน็ต	49	27.8
- ตลาดนัดแรงงาน	3	1.7
- ญาติแนะนำ	35	19.9
- รุ่นพี่/เพื่อนแนะนำ	25	14.2
- อื่นๆ	14	8.0
รวม	176	100

จากตารางที่ 4-15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จ
การศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามช่องทางหรือแหล่งข้อมูลในการ
สมัครงานพบว่าส่วนใหญ่จากประกาศของสถานศึกษา/ครูอาจารย์แนะนำ ร้อยละ 28.4 รองลงมา
คือจากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 27.8 รองลงมาคือญาติแนะนำ ร้อยละ 19.9 รองลงมาคือรุ่นพี่/เพื่อน
แนะนำ ร้อยละ 14.2 รองลงมาคืออื่น ๆ เช่น กิจการของครอบครัว ผู้ปกครองฝากเข้าทำงานให้
ร้อยละ 8.0 และสุดท้ายคือ ตลาดนัดแรงงาน ร้อยละ 1.7

ตารางที่ 4-16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอุปสรรคที่พบในช่วงการหางาน

อุปสรรคที่พบในช่วงการหางาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่พบปัญหา	108	61.4
พบปัญหา คือ	68	38.6
- ไม่ทราบแหล่งงาน	4	3.8
- เงินเดือนน้อย/ สวัสดิการไม่ดี	8	7.6
- ตำแหน่งงานไม่มั่นคง	27	25.7
- หางานที่ถูกต้องใจไม่ได้	11	10.5
- สอบเข้าทำงานไม่ได้	5	4.8

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

อุปสรรคที่พบในช่วงการหางาน	จำนวน	ร้อยละ
- สอบข้อเขียนไม่ผ่าน	5	4.8
- สอบสัมภาษณ์ไม่ผ่าน	7	6.7
- คุณสมบัติไม่เข้าตามเกณฑ์ที่กำหนด	4	3.8
- ตำแหน่งงานไม่ตรงตามสายงานที่เรียนมา	10	9.5
- ปัญหาเกี่ยวกับที่พักและการเดินทาง	19	18.1
- อื่นๆ	-	-
รวม	105	100

จากตารางที่ 4-16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 จำแนกตามอุปสรรคที่พบในช่วงการหางาน ส่วนใหญ่ไม่พบปัญหา คิดเป็นร้อยละ 61.4 และพบปัญหาในการสมัครงาน ร้อยละ 38.6 จำแนกพบปัญหาและอุปสรรคที่พบคือ แยกเป็นตำแหน่งงานไม่มั่นคง ร้อยละ 25.7 รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับที่พักและการเดินทาง ร้อยละ 18.1 รองลงมาคือหางานที่ถูกใจไม่ได้ ร้อยละ 10.5 รองลงมาคือคุณสมบัติไม่เข้าตามเกณฑ์ที่กำหนดและตำแหน่งงานไม่ตรงตามสายงานที่เรียนมาจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 9.5 รองลงมาคือเงินเดือนและสวัสดิการน้อย ร้อยละ 7.6 รองลงมาคือสอบข้อเขียนไม่ผ่าน ร้อยละ 6.7 รองลงมาคือสอบเข้าทำงานไม่ได้ ร้อยละ 4.8 และสุดท้ายคือสอบสัมภาษณ์ไม่ผ่านและไม่ทราบแหล่งงานเท่ากันคือ ร้อยละ 3.8

การนำความรู้ที่ได้จากโรงเรียนไปปรับใช้ในการทำงาน

ตารางที่ 4-17 ระดับการนำความรู้จากการศึกษาไปใช้ในการทำงาน

ประเด็น	ระดับการนำความรู้จากการศึกษาไปใช้ในการทำงาน							ระดับการนำความรู้ไปใช้
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{x}$	SD	
1. ความรู้ความสามารถพื้นฐานทั่วไปทางวิชาการ	30 (10.9%)	117 (42.5%)	113 (41.1%)	15 (5.5%)	-	3.59	0.76	มาก
2. ความรู้ความสามารถทางวิชาการในสาขาที่เรียนมาปรับประยุกต์ใช้ในการทำงาน	36 (13.1%)	136 (49.5%)	84 (30.5%)	17 (6.2%)	2 (0.7)	3.68	0.81	มาก
3. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	17 (6.2%)	63 (22.9%)	127 (46.2%)	62 (22.5%)	6 (2.2%)	3.08	0.89	ปานกลาง
4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	92 (33.5%)	133 (48.4%)	49 (17.8%)	1 (0.4%)	-	4.15	0.71	มาก
5. คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ	155 (56.4%)	89 (32.4%)	31 (11.3%)	-	-	4.45	0.69	มากที่สุด

จากตารางที่ 4-17 พบว่า ประเด็น ข้อที่ 5 คือ คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพนักเรียนใช้มากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย 4.45 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ประเด็นข้อที่ 4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย 4.15 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ประเด็นข้อที่ 2 ความรู้ความสามารถทางวิชาการในสาขาที่เรียนมาปรับประยุกต์ใช้ในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.68 อยู่ในระดับมาก ต่อมาคือ ประเด็นข้อที่ 1 ความรู้ความสามารถพื้นฐานทั่วไปทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 3.59 อยู่ในระดับมาก และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือประเด็นข้อที่ 3 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คือมีค่าเฉลี่ย 3.08 อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการจัดการเรียนการสอนและแนวทางการช่วยเหลือในเรื่องการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ

1. ควรลดการเรียนแนววิชาการและเพิ่มการเรียนด้านทักษะอาชีพ
2. ควรมีการทดสอบคุณภาพบุคลากรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ควรพัฒนาห้องคอมพิวเตอร์ให้ใช้ได้ทุกเครื่องและกำจัดไวรัสด้วย
4. ควรสนับสนุนการเล่นกีฬาให้มากขึ้น
5. การที่โรงเรียนเปิดโอกาสให้เรียนรู้ประสบการณ์โดยตรงจากวิทยากร และสถาน

ประกอบการเป็นประโยชน์ต่อการทำงานเป็นอย่างมาก แม้จะไม่ใช่สถานการณ์จริงทั้งหมดแต่ก็ทำให้เราปรับตัวในการทำงานได้อย่างดี ไม่รู้สึกประหม่าหรือกลัว สถานการณ์จริงมากขึ้นไป
ขอบคุณโรงเรียนและคุณครูทุกท่านที่อบรมสั่งสอนทั้งทางด้านความรู้ การฝึกให้รักการอ่าน ฝึกระเบียบ เรียนรู้การเข้าสังคม สอนทัศนคติการใช้ชีวิต การอ่อนน้อมถ่อมตน การมีมารยาท ความมีน้ำใจ และความอดทน เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตอย่างมาก ขอขอบคุณที่ได้เป็นศิษย์ของที่นี่
ขอบคุณค่ะ

6. น่าจะให้นักศึกษาหาที่ฝึกงานเอง เพื่อเป็นการฝึกงานแล้วฝึกงานด้วยตนเอง
7. ความรู้ที่ได้จากจิตจรดดา แน่นกว่าที่อื่นๆเยอะมาก เรามาตรฐานสูงกว่าอาชีพอื่น ๆ
เลยก็ว่าได้จากที่ได้สัมผัสมาครับ
8. อยากให้มีกิจกรรมคืนสู่เหย้าชาวจิตจรดดาวิชาชีพ
9. ควรเพิ่มเนื้อหาวิชาที่ทำงานเป็นกำไรเสริมได้

ผลการทดสอบสมมติฐาน

**ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับภาวะการมีงานทำของนักเรียน
นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา**

จากวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการประกอบอาชีพ หลังจบการศึกษาของนักเรียนนักศึกษาโรงเรียนจิตจรดดา (สายวิชาชีพ) จึงได้ทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับภาวะการมีงานทำของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-square) ในประเด็นของการมีงานทำ ระยะเวลาการงาน จำนวนแหล่งงานที่สมัคร การพบปัญหาในการทำงาน มีผลสรุปดังนี้

ตารางที่ 4-18 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับระยะเวลาในการสมัครงาน

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	ระยะเวลาในการสมัครงาน					รวม	X ²	P-value
	ได้งานทันที	1-3 เดือน	4-6 เดือน	7-10 เดือน	อื่น ๆ			
1. เพศ							4.233	0.375
ชาย	44 37.90%	37 31.90%	22 19.00%	9 7.80%	4 3.40%	116 100%		
หญิง	29 48.30%	17 28.30%	8 13.30%	6 10.00%	0 0.00%	60 100%		
2. อายุ							8.617	0.071
ต่ำกว่า 25 ปี	46 50.50%	24 26.40%	13 14.30%	5 5.50%	3 3.30%	91 100%		
25-30 ปี	27 31.80%	30 35.30%	17 20.00%	10 11.80%	1 1.20%	85 100%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%		
3. ระดับ							2.677	0.613
ปวช.	40 44.00%	28 30.80%	13 14.30%	9 9.90%	1 1.10%	91 100%		
ปวส.	33 38.80%	26 30.60%	17 20.00%	6 7.10%	3 3.50%	85 100%		
4. สาขาวิชา							31.425	0.299
การตลาด	9 37.50%	10 41.70%	2 8.30%	3 12.50%	0 0.00%	24 100%		
ธุรกิจค้าปลีก	8 61.50%	3 23.10%	2 15.40%	0 0.00%	0 0.00%	13 100%		
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	13 31.00%	17 40.50%	8 19.00%	3 7.10%	1 2.40%	42 100%		
อิเล็กทรอนิกส์	15 50.00%	7 23.30%	5 16.70%	3 10.00%	0 0.00%	30 100%		
ช่างไฟฟ้ากำลัง	12 35.30%	12 53.30%	5 14.70%	3 8.80%	2 5.90%	34 100%		
รวม	73 41.50%	54 30.70%	30 17.00%	15 8.50%	4 2.30%	176 100%		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	ระยะเวลาในการสมัครงาน					รวม	X ²	P-value
	ได้งานทันที	1-3 เดือน	4-6 เดือน	7-10 เดือน	อื่น ๆ			
ยานยนต์	0	0	0	0	0	0	53.136	0.011*
	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	100%		
เครื่องมือกล	3	4	5	3	1	16		
	18.80%	25.00%	31.20%	18.80%	6.20%	100%		
อาหารและโภชนาการ	10	0	2	0	0	12		
	83.30%	0.00%	16.70%	0.00%	0.00%	100%		
ธุรกิจอาหาร	3	1	1	0	0	5		
	60.00%	20.00%	20.00%	0.00%	0.00%	100%		
5. ปีที่สำเร็จการศึกษา								
ปี 2549	15	7	0	1	0	23		
	65.20%	30.40%	0.00%	4.30%	0.00%	100%		
ปี 2550	3	3	2	3	0	11		
	27.30%	27.30%	18.20%	27.30%	0.00%	100%		
ปี 2551	4	7	2	1	0	14		
	28.60%	50.00%	14.30%	7.10%	0.00%	100%		
ปี 2552	3	9	3	1	0	16		
	18.80%	56.20%	18.80%	6.20%	0.00%	100%		
ปี 2553	4	5	12	3	1	25		
	16.00%	20.00%	48.00%	12.00%	4.00%	100%		
ปี 2554	10	7	3	0	1	21		
	47.60%	33.30%	14.30%	0.00%	4.80%	100%		
ปี 2555	15	7	6	4	1	33		
	45.50%	21.20%	18.20%	12.10%	3.00%	100%		
ปี 2556	7	5	0	1	0	13		
	53.80%	38.50%	0.00%	7.70%	0.00%	100%		
ปี 2557	12	4	2	1	1	20		
	60.00%	20.00%	10.00%	5.00%	5.00%	100%		
รวม	73	54	30	15	4	176		
	41.50%	30.70%	17.00%	8.50%	2.30%	100%		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลจากการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับชั้น สาขาวิชา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่สมัครงานของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จ

การศึกษาไป แต่ปัจจัยด้านปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษามีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่สมัครงาน
ของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งงานที่สมัคร

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนแหล่งงานที่สมัคร				รวม	X ²	P-value
	1-3 แห่ง	4-6 แห่ง	7-10 แห่ง	มากกว่า 10 แห่ง			
1. เพศ						2.328	0.507
ชาย	88 75.90%	17 14.70%	7 6.00%	4 3.40%	116 100%		
หญิง	48 80.00%	5 8.30%	3 5.00%	4 6.70%	60 100%		
2. อายุ						24.816	0.073
ต่ำกว่า 25 ปี	75 82.40%	8 8.80%	4 4.40%	4 4.40%	91 100%		
25-30 ปี	61 71.80%	14 16.50%	6 7.10%	4 4.70%	85 100%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%		
3. ระดับ						3.506	0.320
ปวช.	72 79.10%	8 8.80%	7 7.70%	4 4.40%	91 100%		
ปวส.	64 75.30%	14 16.50%	3 3.50%	4 4.70%	85 100%		
4. สาขา						30.121	0.090
ตลาด	16 66.70%	3 12.50%	1 4.20%	4 16.70%	24 100%		
ธุรกิจค้าปลีก	11 84.60%	2 15.40%	0 0.00%	0 0.00%	13 100%		
รวม	136 77.30%	22 12.50%	10 5.70%	8 4.50%	176 100%		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-19 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	ระยะเวลาในการสมัครงาน				รวม	X ²	P-value		
	1-3 แห่ง	4-6 แห่ง	7-10 แห่ง	มากกว่า 10 แห่ง					
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	28 66.70%	10 23.80%	3 7.10%	1 2.40%	42 100%	26.965	0.306		
อิเล็กทรอนิกส์	25 83.30%	1 3.30%	2 6.70%	2 6.70%	30 100%				
ช่างไฟฟ้ากำลัง	28 82.40%	5 14.70%	0 0.00%	1 2.90%	34 100%				
ยานยนต์	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%				
เครื่องมือกล	12 75.00%	1 6.20%	3 18.80%	0 0.00%	16 100%				
อาหารและโภชนาการ	11 91.70%	0 0.00%	1 8.30%	0 0.00%	12 100%				
ธุรกิจอาหาร	5 100%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	5 100%				
5. ปีที่สำเร็จการศึกษา									
ปีการศึกษา 2549	19 82.60%	2 8.70%	1 4.30%	1 4.30%	23 100%				
ปีการศึกษา 2550	8 72.70%	2 12.80%	0 0.00%	1 9.10%	11 100%				
ปีการศึกษา 2551	11 78.60%	2 14.30%	0 0.00%	1 7.10%	14 100%				
ปีการศึกษา 2552	11 68.80%	1 6.20%	4 25.00%	0 0.00%	16 100%				
ปีการศึกษา 2553	17 68.00%	6 24.00%	1 4.00%	1 4.00%	25 100%				
ปีการศึกษา 2554	17 81.00%	2 9.50%	0 0.00%	2 9.50%	21 100%				
รวม	136 77.30%	22 12.50%	10 5.70%	8 4.50%	176 100%				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-19 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	ระยะเวลาในการสมัครงาน				รวม	X ²	P-value
	1-3 แห่ง	4-6 แห่ง	7-10 แห่ง	มากกว่า 10 แห่ง			
ปีการศึกษา 2555	24 72.70%	4 12.10%	4 12.10%	1 3.00%	33 100%		
ปีการศึกษา 2556	11 84.60%	1 7.70%	0 0.00%	1 7.70%	13 100%		
ปีการศึกษา 2557	18 90.00%	2 10.00%	0 0.00%	0 0.00%	20 100%		
รวม	136 77.30%	22 12.50%	10 5.70%	8 4.50%	176 100%		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลจากการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับชั้น สาขาวิชา และปีการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนแหล่งงานที่สมัครของนักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป

ตารางที่ 4-20 ผลการทดลองความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับการพบปัญหาในการหางาน

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	การพบปัญหาในการหางาน		รวม	X ²	P-value
	พบปัญหา	ไม่พบปัญหา			
1. เพศ				0.071	0.789
ชาย	44 37.90%	72 62.10%	116 100%		
หญิง	24 40.00%	36 60.00%	60 100%		
2. อายุ				2.554	0.110
ต่ำกว่า 25 ปี	30 33.00%	61 67.00%	91 100%		
รวม	68 38.60%	108 61.40%	176 100%		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-20 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะส่วน บุคคล	การพบปัญหาในการหางาน		รวม	X ²	P-value
	พบปัญหา	ไม่พบปัญหา			
25-30 ปี	38 44.70%	47 55.30%	85 100%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%		
3. ระดับ				0.071	0.789
ปวช.	32 35.20%	59 64.80%	91 100%		
ปวส.	36 42.40%	49 57.60%	85 100%		
4. สาขาวิชา				2.554	0.110
การตลาด	11 45.80%	13 54.20%	24 100%		
ธุรกิจค้าปลีก	0 0.00%	13 100%	13 100%		
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	21 50.00%	21 50.00%	42 100%		
อิเล็กทรอนิกส์	12 40.00%	18 60.00%	30 100%	0.958	0.328
ช่างไฟฟ้ากำลัง	11 32.40%	23 67.60%	34 100%		
ยานยนต์	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	13.667	0.057
เครื่องมือกล	7 43.80%	9 56.20%	16 100%		
อาหารและ โภชนาการ	3 25.00%	9 75.00%	12 100%		
รวม	68 38.60%	108 61.40%	176 100%		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-20 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะส่วน บุคคล	การพบปัญหาในการทำงาน		รวม	X ²	P-value
	พบปัญหา	ไม่พบปัญหา			
ธุรกิจอาหาร	3	2	5	5.701	0.681
5. ปีที่สำเร็จการศึกษา	60.00%	40.00%	100%		
ปี 2549	10	13	23		
	43.50%	56.50%	100%		
ปี 2550	5	6	11		
	45.50%	54.50%	100%		
ปี 2551	4	10	14		
	28.60%	71.40%	100%		
ปี 2552	6	10	16		
	37.50%	62.50%	100%		
ปี 2553	10	15	25		
	40.00%	60.00%	100%		
ปี 2554	10	11	21		
	47.60%	52.40%	100%		
ปี 2555	15	18	33		
	45.50%	54.50%	100%		
ปี 2556	4	9	13		
	30.80%	69.20%	100%		
ปี 2557	4	16	20		
	20.00%	80.00%	100%		
รวม	68	108	176		
	38.60%	61.40%	100%		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลจากการทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับชั้น สาขาวิชา และปีการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับการพบปัญหาของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับการประกอบของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

ตารางที่ 4-21 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับประเภทงานที่ทำ

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	ประเภทงานที่ทำ						รวม	X ²	P-value
	กิจการของตนเอง	กิจการของครอบครัว	เอกชน	รัฐวิสาหกิจ	ราชการ	ต่างประเทศ			
1. เพศ								15.639	0.008*
ชาย	12 10.30%	5 4.30%	52 44.80%	22 19.00%	20 17.20%	5 4.30%	116 100%		
หญิง	8 13.30%	10 16.70%	32 53.30%	3 5.00%	6 100.00%	1 1.70%	60 100%		
2. อายุ								7.522	0.185
ต่ำกว่า 25 ปี	7 7.70%	8 8.80%	44 48.40%	18 19.80%	12 13.20%	2 2.20%	91 100%		
25-30 ปี	13 15.30%	7 8.20%	40 47.10%	7 8.20%	14 16.50%	4 4.70%	85 100%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%		
3. ระดับ								8.375	0.137
ปวช.	13 14.30%	7 7.70%	41 45.10%	13 14.30%	11 12.10%	6 6.60%	91 100%		
ปวส.	7 8.20%	8 9.40%	43 50.60%	12 14.10%	15 16.60%	0 0.00%	85 100%		
4. สาขา								56.298	0.013*
ตลาด	3 12.50%	4 16.70%	10 41.70%	3 12.50%	3 12.50%	1 4.20%	24 100%		
ธุรกิจค้าปลีก	3 23.10%	0 0.00%	6 46.20%	1 7.70%	3 23.10%	0 0.00%	13 100%		
คอมพิวเตอร์	4 9.50%	3 7.10%	26 61.90%	2 4.80%	6 14.30%	1 2.40%	42 100%		
ธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์	4 13.30%	1 3.30%	12 40%	7 23.30%	5 16.70%	1 3.30%	30 100%		
รวม	20 11.40%	15 8.50%	84 47.70%	25 14.20%	26 14.80%	8 4.50%	176 100%		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-21 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	ประเภทงานที่ทำ						รวม	X ²	P-value
	กิจการ ของ ตนเอง	กิจการ ของ ครอบครัว	เอกชน	รัฐวิสาห กิจ	ราชการ	ต่างประเทศ			
ช่างไฟฟ้ากำลัง	1 2.90%	1 2.90%	15 44.10%	10 29.40%	6 17.60%	1 2.90%	34 100%	46.325	0.228
ยานยนต์	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%		
เครื่องมือกล	2 12.50%	1 6.20%	8 50.00%	0 0.00%	3 18.80%	2 12.50%	16 100%		
อาหารและ โภชนาการ	3 25.00%	5 41.70%	4 33.30%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	12 100%		
ธุรกิจอาหาร	0 0.00%	0 0.00%	3 60%	2 40%	0 0.00%	0 0.00%	5 100%		
5. ปีที่สำเร็จ การศึกษา									
ปีการศึกษา 2549	6 26.10%	2 8.70%	12 52.20%	0 0.00%	0 0.00%	3 13.00%	23 100%		
ปีการศึกษา 2550	0 0.00%	1 9.10%	5 45.50%	2 18.20%	2 18.20%	1 9.10%	11 100%		
ปีการศึกษา 2551	1 7.10%	3 21.40%	7 50.00%	0 0.00%	3 21.40%	0 0.00%	14 100%		
ปีการศึกษา 2552	1 6.20%	0 0.00%	9 56.20%	3 18.80%	3 18.80%	0 0.00%	16 100%		
ปีการศึกษา 2553	4 16.00%	2 8.00%	10 40.00%	4 16.00%	5 20.00%	0 0.00%	25 100%		
ปีการศึกษา 2554	2 9.50%	2 9.50%	13 61.90%	3 14.30%	0 0.00%	1 4.80%	21 100%		
ปีการศึกษา 2555	3 9.10%	4 12.10%	10 30.30%	9 27.30%	6 18.20%	1 3.00%	33 100%		
ปีการศึกษา 2556	1 7.70%	0 0.00%	7 53.80%	2 15.40%	3 23.10%	0 0.00%	13 100%		
ปีการศึกษา 2557	2 100.00%	1 5.00%	11 55.00%	2 10%	4 200%	0 0.00%	20 100%		
รวม	20 11.40%	15 8.50%	84 47.70%	25 14.20%	26 14.80%	6 3.40%	176 100%		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลจากการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-sSquare) พบว่าปัจจัยด้านอายุ ระดับชั้นและปีการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทงานที่ประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาไป ส่วนเพศและสาขาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับประเภทงานที่ประกอบอาชีพของ นักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป

ตารางที่ 4-22 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับรายได้

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	รายได้			รวม	X ²	P-value
	ตรงตามมาตรฐาน	ต่ำกว่ามาตรฐาน	สูงกว่ามาตรฐาน			
1. เพศ					0.779	0.677
ชาย	52 44.80%	10 8.60%	54 46.60%	116 100%		
หญิง	31 51.70%	5 8.30%	24 40.00%	60 100%		
2. อายุ					5.310	0.070
ต่ำกว่า 25 ปี	40 44.00%	12 13.20%	39 42.90%	91 100%		
25-30 ปี	43 50.60%	3 3.50%	39 45.90%	85 100%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%		
3. ระดับ					9.469	0.009*
ปวช.	40 44.00%	3 3.30%	48 52.70%	91 100%		
ปวส.	43 50.60%	12 14.10%	30 35.30%	85 100%		
4. สาขาวิชา					23.879	0.047*
การตลาด	14 58.30%	2 8.30%	8 33.30%	24 100%		
ธุรกิจค้าปลีก	7 53.80%	0 0.00%	6 46.20%	13 100%		
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	17 40.50%	5 11.90%	20 47.60%	42 100%		
อิเล็กทรอนิกส์	13 43.30%	0 0.00%	17 56.70%	30 100%		
ช่างไฟฟ้ากำลัง	20 58.80%	1 2.90%	13 38.20%	34 100%		

ตารางที่ 4-22 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะส่วน บุคคล	รายได้			รวม	X ²	P-value
	ตรงตามมาตรฐาน	ต่ำกว่ามาตรฐาน	สูงกว่ามาตรฐาน			
ยานยนต์	0	0	0	0		
	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%		
เครื่องมือกล	6	2	8	16		
	37.50%	12.50%	50.00%	100%		
อาหารและโภชนาการ	3	3	6	12		
	25.00%	25.00%	50.00%	100%		
ธุรกิจอาหาร	3	2	0	5		
	60.00%	40.00%	0.00%	100%		
5. ปีที่สำเร็จการศึกษา					24.816	0.073
ปี 2549	5	1	17	23		
	21.70%	4.30%	73.90%	100%		
ปี 2550	6	0	5	11		
	54.50%	0.00%	45.50%	100%		
ปี 2551	7	9	7	14		
	50.00%	0.00%	50.00%	100%		
ปี 2552	7	0	9	16		
	43.80%	0.00%	56.20%	100%		
ปี 2553	16	2	7	25		
	64.00%	8.00%	28.00%	100%		
ปี 2554	14	2	5	21		
	66.70%	9.50%	23.80%	100%		
ปี 2555	15	4	14	33		
	45.50%	12.10%	42.40%	100%		
ปี 2556	4	3	6	13		
	30.80%	23.10%	46.20%	100%		
ปี 2557	9	3	8	20		
	45.00%	15.00%	40.00%	100%		
รวม	83	15	78	176		
	47.20%	8.50%	44.30%	100%		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลจากการทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านระดับชั้นที่สำเร็จการศึกษาและสาขาวิชามีความสัมพันธ์กับรายได้ของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-23 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับอาชีพตรงตามสาขาวิชา

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	อาชีพตรงตามสาขาวิชา		รวม	X ²	P-value
	ตรงสาขา	ไม่ตรงสาขา			
1. เพศ				0.077	0.782
ชาย	74 63.80%	42 36.20%	116 100%		
หญิง	37 61.70%	23 38.30%	60 100%		
2. อายุ				0.253	0.615
ต่ำกว่า 25 ปี	59 64.80%	32 35.20%	91 100%		
25-30 ปี	52 61.20%	33 38.80%	85 100%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%		
3. ระดับ				0.559	0.455
ปวช.	55 60.40%	36 39.60%	91 100%		
ปวส.	56 65.90%	29 34.10%	85 100%		
4. สาขาวิชา				8.229	0.313
การตลาด	15 62.50%	9 37.50%	24 100%		
ธุรกิจค้าปลีก	7 53.80%	6 46.20%	13 100%		
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	21 50.00%	21 50.00%	42 100%		
อิเล็กทรอนิกส์	21 70.00%	9 30.00%	30 100%		
ช่างไฟฟ้ากำลัง	25 73.50%	9 26.50%	34 100%		
รวม	111 63.10%	65 36.90%	176 100%		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-23 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	อาชีพตรงตามสาขาวิชา		รวม	X ²	P-value
	ตรงสาขา	ไม่ตรงสาขา			
ยานยนต์	0	0	0	10.633	0.223
	0.00%	0.00%	0.00%		
เครื่องมือกล	9	7	16		
	56.20%	43.80%	100%		
อาหารและโภชนาการ	10	2	12		
	83.30%	16.70%	100%		
ธุรกิจอาหาร	3	2	5		
	60.00%	40.00%	100%		
5. ปีที่สำเร็จการศึกษา					
ปี 2549	12	11	23		
	52.20%	47.80%	100%		
ปี 2550	5	6	11		
	45.50%	54.50%	100%		
ปี 2551	6	8	14		
	42.90%	57.10%	100%		
ปี 2552	13	3	16		
	81.20%	18.80%	100%		
ปี 2553	18	7	25		
	72.00%	28.00%	100%		
ปี 2554	15	6	21		
	71.40%	28.60%	100%		
ปี 2555	20	13	33		
	60.60%	39.40%	100%		
ปี 2556	7	6	13		
	53.80%	46.20%	100%		
ปี 2557	15	5	20		
	75.00%	25.00%	100%		
รวม	111	65	176		
	63.10%	36.90%	100%		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลจากการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับชั้นสาขาวิชา และปีการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับการทำงานตรงตามสาขาที่จบมา

สรุปข้อมูลที่ได้จากการทำ Focus group

สรุปการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) จำนวน 5 คน ในประเด็นแนวทางการช่วยเหลือการแนะแนวการทำงานและสำหรับแนะแนวการศึกษาต่อ สามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน

ในส่วนของจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ผู้ร่วมส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าโรงเรียนเน้นเรื่องวิชาการมากกว่าที่อื่น ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีมาก ๆ เห็นได้จากวิชาที่ศึกษาในแต่ละหลักสูตร และในทางปฏิบัติที่โรงเรียนมีเครื่องมือสำหรับให้นักเรียน-นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งมีความพร้อมและยังมีการนำอาจารย์พิเศษที่เป็นผู้เชี่ยวชาญจากข้างนอกโรงเรียน และอาจารย์พิเศษจากสถานประกอบการ อีกทั้งทางโรงเรียนยังมีโครงการมีทุนการศึกษาที่ได้รับพระราชทานจากสมเด็จพระเทพฯ และจากการทำความตกลงร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานหรือสถานประกอบการในประเทศ และระหว่างประเทศ จึงเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียน-นักศึกษาได้ไปศึกษาต่อหรือดูงานยังต่างประเทศทุกปี เนื่องจากนักเรียนนักศึกษาในโรงเรียนมีไม่มาก ดังนั้นการแข่งขันในการได้ทุนต่อจึงมีไม่สูง และเป็นการเปิดโอกาสให้หลายคนได้ไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ยังต่างประเทศ เป็นการเปิดหูเปิดตาเสริมประสบการณ์ที่หาไม่ได้ในห้องเรียน ในส่วนนี้ศิษย์เก่าเห็นว่า是一件ดีดีมากเมื่อเทียบกับโรงเรียนอาชีวะอื่น ๆ ที่ไม่ค่อยมีโอกาสได้รับสิ่งเหล่านี้

แต่ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนซึ่งเป็นบางวิชา ศิษย์เก่าบางส่วนที่จบสายช่าง ให้ความเห็นว่าในสายอุตสาหกรรมในบางวิชายังอ่อนอยู่ การเรียนการสอนยังไม่เข้มข้นมากนัก เช่น วิชาที่เจาะลึกอย่างคณิตศาสตร์สำหรับการคำนวณของสาขาเอง ซึ่งหากมีนักเรียนที่ต้องการจะเรียนต่อในระดับปริญญาตรี นักเรียนต้องไปติวหรือเรียนเพิ่มเติมจากข้างนอกเอง เพราะการเรียนการสอนที่โรงเรียนไม่ได้สอนเจาะลึก ทำให้เวลาไปเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ตนเองจะอ่อนกว่าเพื่อน ๆ ที่จบมาจากสถาบันอื่น หรือยังสู้นักเรียนที่จบจากสายสามัญไม่ได้

ในส่วนของจัดการเรียนการสอนในทางวิชาการนี้เอง ผู้ร่วมสนทนาให้ความเห็นว่าทางโรงเรียนได้จัดให้คืออยู่แล้ว และมีความพึงพอใจในหลักสูตร แต่ก็อยากให้เพิ่มเติมเสริมในบางส่วน นั่นคือควรเพิ่มความเข้มข้นของการเรียนการสอน มีการสอนแบบเจาะลึกหลักสูตรในส่วนของเฉพาะวิชาชีพให้มากยิ่งขึ้น อาจจะมีเชิญอาจารย์พิเศษมาเพิ่มที่มาจากสถานประกอบการหรืออาจารย์พิเศษมาบรรยาย เพราะว่าท่านอาจารย์เหล่านี้ จะมีประสบการณ์ในการสอน และชำนาญการ ทำให้เด็กนักเรียนเห็นภาพมากกว่าคุณครูในโรงเรียน

ในบางวิชาที่เป็นวิชาเลือกบางวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสาขาหรือสายอาชีพนั่น ๆ อยากให้ช่วยพิจารณาใหม่เห็นว่าเห็นควรปรับตัดหรืออาจไปแทรกเป็นหน่วยการเรียนหนึ่งในวิชา ไม่ควร

นำมาแยกเป็นรายวิชา ควรนำวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรหรือสาขาการสอนแทนที่มากกว่า ในส่วนนี้ไม่แน่ใจว่าทางโรงเรียนมีการทบทวนกันแล้วหรือไม่อย่างไร ผู้สนทนาก็อยากจะให้พิจารณาเพิ่มเติมในประเด็นนี้

2. ด้านการเตรียมความพร้อมในเรื่องการสมัครงานแนวทางการประกอบอาชีพ

ส่วนใหญ่ทำงานตรงตามสาขาที่ตนเองจบมา ความพึงพอใจในภาพรวมของการทำงาน รายได้ส่วนใหญ่พบว่าได้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ระบบงาน ผู้ร่วมงาน ความมั่นคง ความเจริญก้าวหน้า ในการทำงานอยู่ในระดับที่มีความพึงพอใจมาก ในส่วนของแนวโน้มตลาดแรงงานในสาขางานของตนนั้นมีความต้องการอยู่มาก เพราะผู้ที่จบสายวิชาชีพนั้นยังมีน้อยกว่าผู้ที่จบจากสายสามัญ ซึ่งองค์กรที่ผู้ร่วมสนทนาทำงานอยู่นั้น มีความต้องการนักเรียนที่จบสายวิชาชีพ โดยเฉพาะช่างเทคนิคต่าง ๆ ดังนั้น โรงเรียนจึงผลิตเด็กได้ถูกต้องตามความต้องการของตลาดแรงงาน เพราะความต้องการทางด้านแรงงานนั้นทางสายอาชีพมีความต้องการมากกว่าสายสามัญเป็นอย่างมาก ศิษย์เก่าส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาไม่ว่าจะเป็นชั้น ปวช. หรือ ปวส. หากมีความต้องการจะทำงานเชื่อว่ามียานรองรับอย่างแน่นอน แต่เมื่อทำงานไปได้ในระยะเวลาหนึ่งก็ต้องไปศึกษาต่อยังระดับที่สูงขึ้น เพื่อความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งงาน หรือในสาขางาน ซึ่งผู้ร่วมสนทนา 5 ท่าน ล้วนศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาทุกคน แต่จะไม่หนักในเรื่องทุนทรัพย์ในการศึกษา เพราะทุกคนทำงานไปด้วยและศึกษาต่ไปด้วย

แนวทางการเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพ ผู้ร่วมสนทนาให้ความเห็นว่าในประเด็นแรกเรื่องการฝึกงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานนั้น ทางโรงเรียนได้จัดให้นักเรียนทุกคน (ภาคบังคับ) ไปเรียนยังสถานประกอบการและถือเป็นการฝึกงานไปในตัว มีการจัดสถานประกอบการสำหรับให้นักเรียนนักเรียนนักศึกษาได้ไปฝึกงานแยกตามแต่ละสาขา ซึ่งมีการจัดกลุ่มให้ผู้เรียนได้ไปเรียนและฝึกงานกัน ทั้งนี้จะมีอาจารย์ที่รับผิดชอบในแต่ละแผนกได้ไปดูแลนักเรียนและทำการนิเทศการฝึกงานของเด็กนักเรียนด้วย แต่ในประเด็นนี้เองที่ผู้ร่วมสนทนาให้ความเห็นว่า เป็นการดีที่ให้เด็กในลงมือปฏิบัติงานจริง ยังสถานประกอบการจริง ๆ แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังมีจุดอ่อนอยู่ที่ว่า เด็กที่ไปเรียนเป็นจำนวนมาก ทำให้การได้เรียนหรือได้ลงมือปฏิบัติงานนั้นไม่สามารถทำได้เต็มที่ อีกทั้งการจัดให้เด็กไปฝึกงานตามที่โรงเรียนกำหนดหรือจัดให้ทำให้เด็กบางคนเสียโอกาสในการไปฝึกงานที่ ๆ ตนอยากฝึกงาน และในการจัดให้ไปเรียนยังสถานประกอบการไม่ใช่การฝึกงานอย่างจริงจัง แต่เป็นการไปเรียนเสียเป็นส่วนใหญ่ทำให้การได้ลงมือปฏิบัติงานนั้นไม่สามารถทำได้เต็มที่ดังที่กล่าวไปข้างต้น ซึ่งในส่วนนี้ผู้ร่วมสนทนาให้ความเห็นว่าควรแยกวิชาเรียนการฝึกงานออกจากกัน และถ้าหากเป็นไปได้ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนหาสถานที่ฝึกงานเองหากนักเรียนมีความสนใจจะฝึกงานในหน่วยงานที่นอกเหนือจากทางโรงเรียนจัดให้ไปฝึกงาน

เพราะผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์และความรู้จากสถานประกอบการนั้น ๆ โดยตรง อีกทั้งทำให้นักเรียนได้ทราบว่าตนเองเหมาะกับงานนี้หรือไม่อย่างไร

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการช่วยเหลือในการหางานหรือการศึกษาต่อ

ในส่วนแรกควรจะมีการแนะแนวในส่วนการค้นหาตัวเองของนักเรียนว่ามีความชอบอะไร ซึ่งจะมีนักเรียนบางคนที่ยังเรียนสายอาชีพไปแล้วแต่พบว่าตนเองชอบสายอื่น ในส่วนของงานแนะแนวอาจจะเชิญรุ่นพี่หรือผู้ที่ประกอบอาชีพในสายงานต่าง ๆ มาบรรยายพิเศษเกี่ยวกับเรื่องการประกอบอาชีพ หรือการศึกษาต่อให้นักเรียนได้ฟังและอาจจะเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานหรือการเรียนในอนาคตเพราะคนเหล่านี้จะมีประสบการณ์และให้คำตอบได้มากกว่าคุณครูในโรงเรียน

อีกประการที่สำคัญยิ่งในหัวข้อการช่วยเหลือในการหางานหรือการศึกษาต่อ คือ โรงเรียนต้องเน้นการประชาสัมพันธ์ เพราะโรงเรียนถือว่าเป็นส่วนสำคัญสิ่งแรกที่สื่อสารกับนักเรียนที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา สำหรับเรื่องการประกาศรับสมัครงาน หรือประกาศรับสมัครเรียนต่อควรมีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนนักศึกษาได้ทราบอยู่เรื่อย ๆ เพราะนักเรียนนักศึกษาบางคนไม่มีข้อมูลในส่วนนี้ และหลายคนก็ไม่ทราบว่ามีการรับสมัครหรือไม่ทราบระเบียบการและวิธีการในการสมัคร และควรมาจากหลากหลายที่ไม่ว่าจะเป็นการสมัครเข้าทำงานในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และหน่วยงานเอกชน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความตื่นตัวและเตรียมความพร้อมก่อนการไปสอบสัมภาษณ์งาน หรือสอบเพื่อศึกษาต่อ เป็นการเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลและเพิ่ม โอกาสในการได้งานทำหรือที่ศึกษาต่อมากยิ่งขึ้น

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ

ในส่วนที่อยากเพิ่มเติมและฝากให้โรงเรียนพิจารณา ของแนวทางการช่วยเหลือ ผู้ร่วมสนทนาให้ความเห็นว่า อยากให้มีการจัดตั้งกลุ่มของแต่ละสาขาวิชาขึ้นมาเพื่อเป็นตัวกลางในการเชื่อมประสานกันระหว่างโรงเรียนกับสมาชิกในกลุ่ม เช่น กลุ่มของสาขาเครื่องมือกล กลุ่มของสาขางานไฟฟ้า กลุ่มของสาขาอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น เพื่อช่วยในการแนะแนว และเป็นช่วยประสานงาน ช่วยให้ความรู้ให้ประสบการณ์แก่รุ่นน้อง และสามารถช่วยเหลือในการหางานให้กับเพื่อนรุ่นเดียวกัน รุ่นพี่ รุ่นน้อง ในสาขา เช่น ถ้าหน่วยงานของคนใดคนหนึ่งมีความต้องการรับสมัครคนในตำแหน่งงาน สมาชิกในกลุ่มก็สามารถดึงกันเข้าไปทำงานได้ หรือเวลาน้อง ๆ ศิษย์ปัจจุบันมีปัญหาในการเรียนต่อ หรือหาสถานที่เรียน รุ่นพี่ ก็สามารถให้คำแนะนำ และเล่าประสบการณ์ให้แก่รุ่นน้อง ๆ ได้ ว่าสิ่งที่รุ่นน้องสนใจจะเรียนนั้น เวลาเรียนจริงจะเรียนอะไรบ้างจะต้องเจอวิชาอะไรบ้าง เหล่านี้ถ้ามีการจัดตั้งกลุ่มขึ้นมา ก็สามารถช่วยเหลือในเรื่องของการหางานหรือการศึกษาต่อให้แก่ศิษย์รุ่นปัจจุบันและศิษย์เก่าด้วยกันได้เช่นเดียวกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การติดตามการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาของนักเรียนนักศึกษาโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) และการสนทนากลุ่ม Focus group พบว่า

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows ในการประมวลผลและวิเคราะห์ โดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive statistic) โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายถึงคุณลักษณะส่วนบุคคล ภาวะการมีงานทำ การประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป และข้อเสนอแนะในการสนับสนุนการหางานการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) โดยใช้ค่า Chi-square (X^2) ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล และตัวแปรตาม ซึ่งได้แก่ ภาวะการมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิต

3. การสรุปผลจากการสนทนากลุ่มแบบ Focus group นำข้อมูลที่ได้จากการสนทนาจากตัวแทนศิษย์เก่ามาบันทึกข้อมูลและเรียบเรียงไว้มาทำการวิเคราะห์ และสรุปผล

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลลักษณะส่วนบุคคล ภาวะการมีงานทำ การประกอบอาชีพและการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการทำงาน

1. ลักษณะส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษาจากนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) รุ่นที่ 1-9 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 275 คน ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับที่สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ปีที่สำเร็จการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เพศชายจำนวน 188 คน เพศหญิงจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 และเพศหญิงร้อยละ 31.6 กลุ่มประชากรตัวอย่างมีอายุต่ำกว่า 25 ปี ค่าเฉลี่ยร้อยละ 63.6 เป็นผู้สำเร็จการศึกษา

ในระดับชั้นปวช. ร้อยละ 54.9 และปวส. ร้อยละ 45.1 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา
 ธุรกิจ ร้อยละ 24.4 สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2557 ร้อยละ 21.5

2. ภาวะการทำงานและการศึกษาต่อ

พบว่าประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ทำงานด้วยและศึกษาต่อด้วย ร้อยละ 38.9 รองลงมาคือ
 ทำงานอย่างเดียว ร้อยละ 37.5 และสุดท้ายคือไม่ได้ทำงานแต่ศึกษาต่อ ร้อยละ 23.6

ในส่วนของนักเรียนนักศึกษาที่ศึกษาต่อนั้น พบว่าศึกษาต่อส่วนใหญ่ ศึกษาต่อในระดับ
 ปริญญาตรี ร้อยละ 78.6 ส่วนใหญ่ศึกษาในสาขาวิชาอื่น ร้อยละ 52.7 จำแนกตามประเภทของ
 สถาบันที่ศึกษาต่อพบว่าส่วนใหญ่ศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาของรัฐบาล ร้อยละ 56.6 รองลงมา
 คือสถาบันการศึกษาของเอกชน ร้อยละ 35.7 และสุดท้ายคือศึกษาต่อยังสถาบันการศึกษาใน
 ต่างประเทศ ร้อยละ 7.7

ลักษณะงาน/ การประกอบอาชีพของศิษย์เก่า พบว่าส่วนใหญ่เป็นพนักงาน/ ลูกจ้างของ
 เอกชน ร้อยละ 47.7 รองลงมาคือรับราชการ/ พนักงาน/ ลูกจ้างของรัฐ ร้อยละ 14.8 รองลงมาคือ
 พนักงาน/ ลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 14.2 รองลงมาคือ กิจการของตนเอง ร้อยละ 11.4
 รองลงมาคือกิจการของครอบครัว ร้อยละ 8.5 และสุดท้ายคือ พนักงานองค์กรต่างประเทศ/ ระหว่าง
 ประเทศ ร้อยละ 3.4 ส่วนใหญ่ทำงานตรงตามสาขาที่ตนเองจบมา ร้อยละ 63.1

ได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนตรงตามมาตรฐาน ร้อยละ 47.2 ระยะเวลาการได้งาน
 พบว่าส่วนใหญ่ได้งานทำทันทีที่สำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาคือ 1-3 เดือน ร้อย
 ละ 30.7 จำนวนแหล่งงานที่สมัครพบว่าส่วนใหญ่สมัครงานจำนวน 1-3 แห่ง ร้อยละ 77.3 ช่องทาง
 หรือแหล่งข้อมูลในการสมัครงานพบว่าส่วนใหญ่จากประกาศของสถานศึกษา/ ครูอาจารย์แนะนำ
 ร้อยละ 28.4 รองลงมาคือจากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 27.8

อุปสรรคที่พบในช่วงการหางานส่วนใหญ่ไม่พบปัญหา คิดเป็นร้อยละ 61.4 ในส่วนของ
 ปัญหาและอุปสรรคที่พบคือ แยกเป็นตำแหน่งงานไม่มั่นคง ร้อยละ 25.7 รองลงมาคือปัญหา
 เกี่ยวกับที่พักและการเดินทาง ร้อยละ 18.1

3. ระดับการนำความรู้จากการศึกษาไปใช้ในการทำงาน

จากการศึกษาพบว่า ประเด็น ข้อที่ 5 คือ คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ
 นักเรียนใช้มากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย 4.45 รองลงมาคือ ประเด็นข้อที่ 4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง
 บุคคลและความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย 4.15 รองลงมาคือ ประเด็นข้อที่ 2 ความรู้ความสามารถทาง
 วิชาการในสาขาที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.68 ต่อมาคือ ประเด็นข้อที่ 1
 ความรู้ความสามารถพื้นฐานทั่วไปทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 3.59 และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ

ประเด็นข้อที่ 3 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คือมีค่าเฉลี่ย 3.08

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับภาวะการมีงานทำของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

1. ผลจากการทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับชั้น สาขาวิชา ไม่มีอิทธิพลต่อระยะเวลาที่สมัครงานของนักเรียนนักศึกษานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป แต่ปัจจัยด้านปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษามีอิทธิพลกับระยะเวลาที่สมัครงานของนักเรียนนักศึกษานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลจากการทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับชั้น สาขาวิชา และปีการศึกษา ไม่มีอิทธิพลกับจำนวนแหล่งงานที่สมัครของนักเรียนนักศึกษานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป

3. ผลจากการทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับชั้น สาขาวิชา และปีการศึกษา ไม่มีอิทธิพลกับการพบปัญหาของนักเรียนนักศึกษานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับการประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

1. ผลจากการทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านอายุ ระดับชั้น และปีการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทงานที่ประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป ส่วนเพศและสาขาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับประเภทงานที่ประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลจากการทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ อายุ และปีการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้ของนักเรียนนักศึกษานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป แต่ระดับชั้นที่สำเร็จการศึกษาและสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กับรายได้ของนักเรียนนักศึกษานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลจากการทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับชั้น สาขาวิชา และปีการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับการทำงานตรงตามสาขาหรือไม่ตรงตามสาขาของนักเรียนนักศึกษานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป

4. ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus group)

1. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน

ในส่วนของจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ศิษย์เก่าให้ความเห็นว่าโรงเรียนเน้นเรื่องวิชาการ ซึ่งเห็นได้จากวิชาที่ศึกษาในแต่ละหลักสูตร และในทางปฏิบัติที่โรงเรียนมีเครื่องมือสำหรับให้นักเรียน-นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งมีความพร้อมและยังมีการนำอาจารย์พิเศษที่เป็นผู้เชี่ยวชาญจากข้างนอกโรงเรียน และอาจารย์พิเศษจากสถานประกอบการ อีกทั้งยังมีทุนและเปิดโอกาสให้นักเรียน-นักศึกษาได้ไปศึกษาต่อหรือดูงานยังต่างประเทศในทุก ๆ ปี

2. ด้านการเตรียมความพร้อมในเรื่องการสมัครงานและแนวทางการประกอบอาชีพ

ส่วนใหญ่ทำงานไม่ตรงตามสาขาที่ตนเองจบมา ความพึงพอใจในภาพรวมของการทำงาน เช่นรายได้ ระบบงาน ผู้ร่วมงาน ความมั่นคง ความเจริญก้าวหน้า ในการทำงานอยู่ในระดับที่มีความพึงพอใจมาก ในส่วนของแนวโน้มตลาดแรงงานในสาขางานของตนนั้นมีความต้องการอยู่มาก ในส่วนของหลักสูตรนั้นอยากให้มีการสอนแบบเจาะลึกหลักสูตรในส่วนของเฉพาะวิชาชีพให้มากยิ่งขึ้น และอยากให้นำอาจารย์ที่มาจากสถานประกอบการหรืออาจารย์พิเศษมาบรรยาย เพราะท่านอาจารย์เหล่านี้ จะมีประสบการณ์ในการสอน และชำนาญการ ทำให้เด็กนักเรียนเห็นภาพมากกว่าคุณครูในโรงเรียน

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการช่วยเหลือในการหางาน

ในส่วนของแนวทางการช่วยเหลือ ศิษย์เก่าให้ความเห็นว่า ควรจัดตั้งกลุ่มของแต่ละสาขาวิชาขึ้นมา เช่น กลุ่มของสาขาเครื่องมือกล กลุ่มของสาขางานไฟฟ้า กลุ่มของสาขาอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น เพื่อช่วยในการแนะแนว และเป็นช่วยประสานงาน ช่วยให้ความรู้ให้ประสบการณ์แก่น้องๆ และสามารถช่วยเหลือในการหางานให้กับเพื่อนรุ่นเดียวกัน รุ่นพี่ รุ่นน้องในสาขา เช่น ถ้าหน่วยงานของคนใดคนหนึ่งมีความต้องการรับสมัครคนในตำแหน่งงาน สมาชิกในกลุ่มก็สามารถดึงกันเข้าไปทำงานได้ หรือเวลารุ่นน้อง ศิษย์ปัจจุบันมีปัญหาในการเรียนต่อ หรือหาสถานที่เรียน รุ่นพี่ ก็สามารถให้คำแนะนำ และเล่าประสบการณ์ให้แก่รุ่นน้อง ๆ ได้ ว่าสิ่งที่รุ่นน้องสนใจจะเรียนนั้น เวลาเรียนจริงจะเรียนอะไรบ้าง จะต้องเจอวิชาอะไรบ้าง เหล่านี้ถ้ามีการจัดตั้งกลุ่มขึ้นมา ก็สามารถช่วยเหลือในเรื่องของการหางาน หรือการศึกษาต่อให้แก่ศิษย์รุ่นปัจจุบันและศิษย์เก่าด้วยกันได้เช่นเดียวกัน

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาของนักเรียนนักศึกษาโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) และเพื่อ

ศึกษาแนวทางการช่วยเหลือการหางานทำของนักเรียนนักศึกษาและการเข้าศึกษาต่อตามมุมมองของศิษย์เก่า ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาของนักเรียนนักศึกษาโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)

1.1 ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลมีอิทธิพลกับภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา

ผลการศึกษาค้นคว้าการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาของนักเรียนนักศึกษาโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) พบว่า ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษามีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่สมัครงานของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป ทั้งนี้พบว่าปีการศึกษาที่ใช้ระยะเวลาในการหางานได้เร็วที่สุดคือ นักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2549 และปีการศึกษา 2555 จากสถิตินี้พบว่านักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในรุ่นแรกสามารถหางานทำได้ในระยะเวลาอันสั้น ทั้งนี้อาจเกิดจากในรุ่นแรกนั้นผู้สำเร็จการศึกษายังไม่มาก ทางโรงเรียนจึงสามารถหางานมารองรับให้แก่เด็กที่สำเร็จการศึกษาได้ นอกจากนั้นในเรื่องของความต้องการในแรงงานระดับสายวิชาชีพถือว่าสูงมากจึงทำให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น ได้งานทำมากกว่ารุ่นอื่น ๆ

1.2 ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลมีอิทธิพลกับการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศและสาขาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับประเภทงานที่ประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป ส่วนแรกคือปัจจัยด้านเพศ ประชากรส่วนใหญ่ของโรงเรียนจะเป็นนักเรียนชาย ซึ่งจะกระจุกตัวอยู่ที่แผนกอุตสาหกรรม ส่วนนักเรียนหญิงซึ่งมีปริมาณน้อยกว่าไม่ค่อยจะเข้าเรียนในแผนกอุตสาหกรรม หากจะมีก็เป็นส่วนน้อย ส่วนใหญ่นักเรียนผู้หญิงจะเรียนในสำนักงานคหกรรม สาขาด้านพาณิชยกรรมมากกว่าเรียนสายช่าง ดังนั้นปัจจัยด้านเพศจึงมีอิทธิพลกับประเภทการทำงานของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป

นอกจากนั้นสาขาที่โรงเรียนเปิดทำการเรียนการสอนมากที่สุดคือประเภทแผนกอุตสาหกรรม อันประกอบด้วย สาขาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาไฟฟ้ากำลัง สาขายานยนต์ สาขาเครื่องมือกล ซึ่งสาขาเหล่านี้ส่วนใหญ่ และแผนกอุตสาหกรรมเหล่านี้ถือว่าเป็นสาขาเฉพาะดังนั้นงานส่วนใหญ่จะเป็นงานด้านเฉพาะทางเทคนิคซึ่งแน่นอนว่าไม่ได้รับผู้จบการศึกษาสาขาทั่วไป ดังนั้นสาขาวิชาด้านช่างอุตสาหกรรมจึงเป็นสาขาที่ผลิตศิษย์เก่าเข้าสู่ตลาดแรงงานได้มากกว่า และอีกประการหนึ่งคือการแข่งขันด้านสายนี้ยังไม่สูงนักในตลาดแรงงานนั่นเอง

ระดับชั้นที่สำเร็จการศึกษาและสาขาวิชาที่มีอิทธิพลกับรายได้ของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป ประเด็นแรกคือปัจจัยด้านระดับชั้นที่สำเร็จการศึกษาไปมีอิทธิพลกับรายได้ของผู้สำเร็จการศึกษา อันเนื่องมาจากโรงเรียนเปิดทำการเรียนการสอนในระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เนื่องมาจากในการจ้างงานของหน่วยต่างๆ นั้นมีระดับค่าจ้างและค่าตอบแทนแตกต่างกันในแต่ละระดับวุฒิการศึกษา เห็นได้จากเกณฑ์การจ้างงานในค่าแรงขั้นต่ำที่มีการจ่ายเงินเดือนค่าตอบแทนที่แตกต่างกันในแต่ละระดับวุฒิการศึกษา

สาขาวิชาที่มีอิทธิพลกับรายได้ของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป จากการศึกษาพบว่าสาขาวิชาที่มีอิทธิพลต่อรายได้ของผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งในส่วนนี้จะเห็นได้ว่าการจบการศึกษาในสายวิชาชีพ ซึ่งมีระบบการเรียนการสอนที่เป็นสาขาวิชาเฉพาะทางเทคนิค ซึ่งอัตรารายได้ในการจ้างงานจึงแตกต่างกันไป เช่น สายงานเทคนิคมีอัตราค่าจ้างที่สูงกว่าสายงานทั่วไป ดังนั้นระดับการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจึงมีอิทธิพลกับรายได้ของผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสานิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2551) ได้ทำการศึกษาภาวะการมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 พบว่า ปัจจัยด้าน เพศ หลักสูตร การศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับสาขางานที่ทำของบัณฑิต ปัจจัยด้าน หลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จากงานที่ทำของบัณฑิต

2. เพื่อศึกษาแนวทางการช่วยเหลือการหางานทำของนักเรียนนักศึกษาและการเข้าศึกษาต่อตามมุมมองของศิษย์เก่า

จากการได้ทำ Focus group จากตัวแทนศิษย์เก่าจำนวน 5 คน ซึ่งผลที่ได้จากการสนทนานั้น ในแนวทางการช่วยเหลือศิษย์เก่าให้มีความเห็นว่าในประเด็นแรกเรื่องการฝึกงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานนั้น ควรจะเปิดโอกาสให้นักเรียนหาสถานที่ฝึกงานเองหากนักเรียนมีความสนใจจะฝึกงานในหน่วยงานที่นอกเหนือจากทางโรงเรียนจัดให้ไปฝึกงาน เพราะผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์และความรู้จากสถานประกอบการนั้น ๆ โดยตรง อีกทั้งทำให้นักเรียนได้ทราบว่าตนเองเหมาะกับงานนี้หรือไม่อย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับงานเขียนของคาลวิน (1970 อ้างถึงในจารุณี อภิวัฒน์ไพศาล, 2554) ที่ได้ให้ความหมายของการติดตามผลไว้ เพื่อจะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนการทำงานและการฝึกงาน และการฝึกงานยังเป็นวิธีการหนึ่งที่น่ามาใช้เพื่อเป็นเครื่องกำหนดว่า บุคคลมีการพัฒนาในหน้าที่การงานของเขาหรือไม่รวมทั้งการนำไปใช้วางแผนการประกอบอาชีพของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ให้ประสบความสำเร็จ

การประชาสัมพันธ์เรื่องการประกาศรับสมัครงาน หรือประกาศรับสมัครเรียนต่อควรมี การประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนนักศึกษาได้ทราบอยู่เรื่อย ๆ เพราะนักเรียนนักศึกษาบางคนไม่มี ข้อมูลในส่วนนี้ และหลายคนก็ไม่ทราบว่ามีการรับสมัครหรือไม่ทราบระเบียบการและวิธีการใน การสมัคร และควรมาจากหลากหลายที่ไม่ว่าจะเป็นสมัครเข้าทำงานในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และหน่วยงานเอกชน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ที่ใกล้จะจบมีความตื่นตัว และเตรียมความพร้อมก่อนการไปสอบสัมภาษณ์งาน หรือสอบเพื่อศึกษาต่อ เป็นการเพิ่มโอกาสใน การเข้าถึงข้อมูลและเพิ่มโอกาสในการได้งานทำหรือที่ศึกษาต่อมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ สุณิดา กุฎอินทร์ (2550) ที่ทำการศึกษาคัดตามภาวะการมีงานทำ ความต้องการและความ พึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ ที่สำเร็จการศึกษาปี 2549 มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนครผลการศึกษา พบว่า บัณฑิตต้องการให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช มงคลพระนคร ช่วยเหลือนักศึกษา เพื่อให้มีโอกาหางานทำง่ายขึ้น ซึ่งงานในงานวิจัยพบว่าแนว ทางการช่วยเหลือที่ได้ผลมากที่สุดคือ การหาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งงานมา ประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษา ทราบเป็นระยะ ๆ

ต่อมาศิษย์เก่ายังให้ความเห็นว่าในแต่ละสาขาควรมีการรวมกลุ่มกันของนักเรียน นักศึกษาในสาขาเพื่อเป็นการช่วยโรงเรียนอีกช่องทางในการประชาสัมพันธ์กันระหว่างรุ่นพี่และ รุ่นน้อง ว่าที่ทำงานของใครหรือสถาบันการศึกษาใครมีข่าวคราวการรับสมัครงาน หรือการรับเข้า ศึกษาต่อบ้าง เพราะข้อมูลการรับสมัครงานในแต่ละหน่วยงานมีวิธีการแตกต่างกันไป อาจเป็นการ รับสมัครกันภายใน หรือมีการแจ้งข่าวคราวให้ทราบเฉพาะคนในองค์กรเท่านั้น ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้ ทางโรงเรียนจะไม่ทราบ และนักเรียนอาจเสียโอกาสไป ดังนั้นหากมีการรวมกลุ่มกันระหว่างรุ่นพี่ รุ่นน้อง ก็จะเป็นอีกหนึ่งแนวทางในการหางานทำและการศึกษาต่อในระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง นั้นเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ในข้อเสนอแนะนี้เรียบเรียงตามประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ นั่นคือ เรื่องการติดตามการประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ดังนี้

1. ได้ทราบข้อมูลการประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป รุ่นที่ 1-9 จากกลุ่มตัวอย่าง 275 คนเป็นดังนี้

1.1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานะการทำงานปัจจุบัน ส่วนใหญ่ทำงานด้วยและศึกษาต่อด้วย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมาคือทำงานอย่างเดียวจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 และสุดท้ายคือไม่ได้ทำงานแต่ศึกษาต่อ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6

1.2 ข้อมูลลักษณะงาน/ การประกอบอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ เป็นพนักงาน/ ลูกจ้างของเอกชน จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมาคือรับราชการ/ พนักงาน/ ลูกจ้างของรัฐ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 รองลงมาคือพนักงาน/ ลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 รองลงมาคือ กิจการของตนเอง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 รองลงมาคือกิจการของครอบครัว จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และสุดท้ายคือ พนักงานองค์กรต่างประเทศ/ ระหว่างประเทศ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

1.3 ข้อมูลความตรงสาขาที่จบมาหรือไม่ตรงตามสาขาที่จบมา พบว่าส่วนใหญ่ตรงตามสาขาที่ตนเองจบมาจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 63.1 และที่ไม่ตรงตามสาขาที่ตนเองจบมาจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9

1.4 ข้อมูลด้านรายได้ค่าตอบแทนที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ พบว่าส่วนใหญ่ได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนตรงตามมาตรฐาน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมาคือสูงกว่ามาตรฐานจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 และที่น้อยที่สุดคือต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 15 คน ร้อยละ 8.5

1.5 ข้อมูลระยะเวลาการได้งานพบว่าส่วนใหญ่ได้งานทำทันทีที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาคือ 1-3 เดือน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมาคือ 4-6 เดือน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 17 รองลงมาคือ 7-10 เดือน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และสุดท้ายคืออื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

1.6 ข้อมูลจำนวนแหล่งงานที่กลุ่มตัวอย่างสมัครงานพบว่า ส่วนใหญ่สมัครงานจำนวน 1-3 แห่ง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 77.3 รองลงมาคือ 4-6 แห่ง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 รองลงมาคือ 7-10 แห่ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 และสุดท้ายคือมากกว่า 10 แห่ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

1.7 ข้อมูลช่องทางหรือแหล่งข้อมูลในการสมัครงานพบว่าส่วนใหญ่จากประกาศของสถานศึกษา/ ครูอาจารย์แนะนำ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 ซึ่งค่อนข้างสูงที่สุดกับการหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ที่มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 รองลงมาคือญาติแนะนำ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 รองลงมาคือรุ่นพี่/ เพื่อนแนะนำ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 ต่อมาคือ

อื่น ๆ เช่น กิจการของครอบครัว ผู้ปกครองฝากเข้าทำงานให้ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 และสุดท้ายคือ ตลาดนัดแรงงานจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

1.8 ข้อมูลอุปสรรคที่พบในช่วงการหางานของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่พบปัญหา คิดเป็นร้อยละ 61.4 และพบปัญหาในการสมัครงาน ร้อยละ 38.6 จำแนกพบปัญหาและอุปสรรคที่พบคือ แยกเป็นตำแหน่งงานไม่มั่นคง ร้อยละ 25.7 รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับที่พักและการเดินทาง ร้อยละ 18.1 รองลงมาคือหางานที่ถูกต้องไม่ได้ ร้อยละ 10.5 รองลงมาคือคุณสมบัติไม่เข้าตามเกณฑ์ที่กำหนดและตำแหน่งงานไม่ตรงตามสายงานที่เรียนมาจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 9.5 รองลงมาคือเงินเดือนและสวัสดิการน้อย ร้อยละ 7.6 รองลงมาคือสอบข้อเขียนไม่ผ่าน ร้อยละ 6.7 รองลงมาคือสอบเข้าทำงาน ไม่ได้ ร้อยละ 4.8 และสุดท้ายคือสอบสัมภาษณ์ไม่ผ่านและไม่ทราบแหล่งงานเท่ากันคือ ร้อยละ 3.8

2. ได้ทราบข้อมูลสถิติทางการศึกษาประกอบการปรับเปลี่ยนแนวทางและหลักการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เป็นไปอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

จากการแจกแบบสอบถามในตอนที 3 เกี่ยวกับระดับการนำความรู้จากการศึกษาไปใช้ในการทำงานและการศึกษาต่อพบว่า คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพนักเรียนใช้มากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย 4.45 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ประเด็นข้อที่ 4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย 4.15 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ประเด็นข้อที่ 2 ความรู้ความสามารถทางวิชาการในสาขาที่เรียนมาปรับประยุกต์ใช้ในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.68 อยู่ในระดับมาก ต่อมาคือ ประเด็นข้อที่ 1 ความรู้ความสามารถพื้นฐานทั่วไปทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 3.59 อยู่ในระดับมาก และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือประเด็นข้อที่ 3 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสาขาวิชาเฉพาะ คือมีค่าเฉลี่ย 3.08 อยู่ในระดับปานกลาง

จากสถิตินี้พบว่าในข้อของคุณธรรมจริยธรรมจรรยาบรรณในวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ถัดมาคือทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ อันดับค่าเฉลี่ยสูงอันดับที่สอง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า สิ่งที่โรงเรียนทำการเรียนการสอนและปลูกฝังนักเรียนทั้งในห้องเรียนและจากกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้นประสบผลสำเร็จเป็นอย่างสูงเห็นได้จากตัวเลขสถิติข้างต้น

แต่ยังมีสิ่งที่โรงเรียนควรปรับปรุงในแนวทางและหลักการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เป็นไปอย่างเหมาะสมนั้นคือควรปรับปรุงความเข้มข้นในการเรียนการสอนวิชาเลข การใช้ภาษา และเทคโนโลยีสารสนเทศในสาขาวิชาเฉพาะ ที่ตัวเลขอยู่ในระดับค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ต่อมาคือความรู้ความสามารถพื้นฐานทั่วไปทางวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยเป็นอันดับที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับการ

สนทนากลุ่มที่ผู้ร่วมสนทนาให้ความเห็นว่าควรปรับปรุงความเข้มข้นในการเรียนการสอนในวิชาเหล่านี้

3. ได้แนวทางการช่วยเหลือนักเรียนปัจจุบันในการหางานทำและการเข้าศึกษาต่อจากมุมมองของศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาไป

จากการสนทนากลุ่มโดยการทำ Focus group พบว่าในส่วนแรกควรจะมีการแนะนำในส่วนการค้นหาตัวเองของนักเรียนว่ามีความชอบอะไร ซึ่งจะมีนักเรียนบางคนที่เรียนสายอาชีพไปแล้วแต่พบว่าตนเองชอบสายอื่น ในส่วนของงานแนะนำอาจจะเชิญรุ่นพี่หรือผู้ที่ประกอบอาชีพในสายงานต่าง ๆ มาบรรยายพิเศษเกี่ยวกับเรื่องการประกอบอาชีพ หรือการศึกษาต่อให้นักเรียนได้ฟังและอาจจะเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานหรือการเรียนในอนาคต เพราะคนเหล่านี้จะมีประสบการณ์และให้คำตอบได้มากกว่าคุณครูในโรงเรียน

อีกประการที่สำคัญยิ่งในหัวข้อการช่วยเหลือในการหางานหรือการศึกษาต่อ คือ โรงเรียนต้องเน้นการประชาสัมพันธ์ เพราะโรงเรียนถือว่าเป็นส่วนสำคัญสิ่งแรกที่สื่อสารกับนักเรียนที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา สำหรับเรื่องการประกาศรับสมัครงาน หรือประกาศรับสมัครเรียนต่อควรมีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนนักศึกษาได้ทราบอยู่เรื่อย ๆ เพราะนักเรียนนักศึกษาบางคนไม่มีข้อมูลในส่วนนี้ และหลายคนก็ไม่ทราบว่ามี การรับสมัครหรือไม่ทราบระเบียบการและวิธีการในการสมัคร และควรมาจากหลากหลายที่ไม่ว่าจะเป็น การสมัครเข้าทำงานในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และหน่วยงานเอกชน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ที่ใกล้จะจบมีความตื่นตัวและเตรียมความพร้อมก่อนการไปสอบสัมภาษณ์งาน หรือสอบเพื่อศึกษาต่อ เป็นการเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลและเพิ่ม โอกาสในการได้งานทำหรือที่ศึกษาต่อมากยิ่งขึ้น

และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่ได้จากการสนทนาคือ อยากให้มีการจัดตั้งกลุ่มของแต่ละสาขาวิชาขึ้นมาเพื่อเป็นตัวกลางในการเชื่อมประสานกันระหว่างโรงเรียนกับสมาชิกในกลุ่ม เพื่อช่วยในการแนะนำ และเป็นช่วยประสานงาน ช่วยให้ความรู้ให้ประสบการณ์แก่น้อง ๆ และสามารถช่วยเหลือในการหางานให้กับเพื่อนรุ่นเดียวกัน รุ่นพี่ รุ่นน้องในสาขา เช่น ถ้าหน่วยงานของคนใดคนหนึ่งมีความต้องการรับสมัครคนในตำแหน่งงาน สมาชิกในกลุ่มก็สามารถดึงกันเข้าไปทำงานได้ หรือเวลาน้อง ๆ ศิษย์ปัจจุบันมีปัญหาในการเรียนต่อ หรือหาสถานที่เรียน รุ่นพี่ ก็สามารถให้คำแนะนำ และเล่าประสบการณ์ให้แก่รุ่นน้อง ๆ ได้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรเพิ่มความเข้มข้นการสอนในสาขาวิชาเฉพาะ เช่น คณิตศาสตร์สำหรับสาขางานไฟฟ้า หรือสาขางานอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้เด็กในแต่ละสาขามีความรู้ที่แน่นพร้อมสำหรับการศึกษาต่อขั้นสูงเช่น วิศวกรรม หรือสำหรับการทำงานในสาขาวิชาเฉพาะที่ต้องใช้ความรู้ขั้นสูง

2. ในส่วนของการฝึกงานควรจะให้ผู้เรียนเลือกที่ฝึกงานเองหากนักเรียนนักศึกษาต้องการ เพื่อจะได้เรียนรู้การทำงานที่ตนเองชอบและสนใจอยากจะทำในอนาคตรวมทั้งโรงเรียนควรปรับปรุงหลักสูตรและจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในแต่ละสาขาวิชา

3. จากสถิติที่ได้จากแบบสอบถามพบว่าผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ได้รับค่าตอบแทนที่สูงกว่าสาขาพาณิชยกรรม อันเนื่องมาจากสายอุตสาหกรรมเป็นสาขาวิชาเทคนิคที่เป็นวิชาชีพเฉพาะ ดังนั้นทางโรงเรียนควรทบทวนเปลี่ยนแปลงหรือทบทวนวิชาที่ใช้สอนเด็กในหลักสูตรพาณิชยกรรมเสียใหม่ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของการแข่งขันทางการตลาดในยุคปัจจุบัน ซึ่งในสาขาพาณิชยกรรมนวัตกรรมใหม่ ๆ มีการเกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นควรมีการจัดการเรียนการสอนในการทำการพาณิชย์แนวใหม่อาจสอนร่วมกันแบบบูรณาการระหว่างธุรกิจค้าปลีกหรือการตลาดควบคู่กับสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เช่น อาจจะให้เด็กทั้ง 3 สาขา ทำโครงการทางการตลาดร่วมกันในรูปแบบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) เป็นต้น

4. จากสถิติที่ได้จากการวิจัยส่วนใหญ่พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่ประสบปัญหาอุปสรรคในการสมัครงานปัญหาแรกๆ ที่พบมากที่สุดคือตำแหน่งงานไม่มั่นคง ซึ่งส่วนใหญ่พบว่าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างในภาคเอกชน โรงเรียนควรสอนเพิ่มเติมในเรื่องการสร้างอาชีพเสริมที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้ หรือทางโรงเรียนควรมีการทบทวนร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูในสาขาว่าควรปรับเปลี่ยนนโยบาย จากการผลิตนักเรียนเพื่อป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงานหรือสถานประกอบการ ก็หันมาปรับเปลี่ยนมุ่งสอนให้ผู้เรียนจบไปเป็นผู้ประกอบการเสียเอง เพราะทางโรงเรียนค่อนข้างที่จะได้เปรียบกว่าที่อื่น ๆ เพราะมีการสอนที่หลากหลายโดยเฉพาะในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ซึ่งมีการสอนทั้งสาขาอาหาร โภชนาการและธุรกิจอาหาร ซึ่งผู้ที่ศึกษาสาขาเหล่านี้สามารถเป็นผู้ประกอบการได้โดยตรง เพราะมีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการทำอาหารอยู่แล้ว อีกทั้งเป็นสาขาวิชาเฉพาะคนยังเรียนน้อย สิ่งที่โรงเรียนควรเสริมคือ การสอนนักเรียนให้รู้จักการวางแผนทางการตลาด การหาตลาดตามหลักการตลาด การสอนเกี่ยวกับการเพิ่มมูลค่าในเชิงสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้แก่อาหาร เช่น อาจเชิญอาจารย์พิเศษจากวังหลวงมาสอนแกะสลักการทำอาหารหรือขนมตำรับชาววัง เป็นต้น

5. โรงเรียนควรให้ข้อมูลแก่นักเรียนนักศึกษาในช่วงการรับสมัครนักเรียนใหม่ก่อนจะเข้าศึกษา เพื่อให้ทราบถึงประเภทของงาน แหล่งงาน ตำแหน่งงานที่จะรองรับ ตลอดจนโอกาสในการทำงานหากนักเรียนนักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจแก่นักเรียนนักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี้ใช้ประชากรกว้างไป คือตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549-2557 ทำให้ยากแก่การตามประชากรตัวอย่างมาตอบแบบสอบถาม จากการศึกษาประชากรกว้างไปนี้เองทำให้ผู้วิจัยได้กลุ่มประชากรตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2557 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ และสำหรับในรุ่นแรกๆ จะได้ประชากรตัวอย่างน้อย ค่าทางสถิติที่ได้ อาจจะมีความคลาดเคลื่อน

2. สำหรับผู้ที่ จะทำการศึกษาเรื่องนี้ ควรศึกษาวิจัยเจาะลึกเป็นแผนก เช่น แผนกอุตสาหกรรม แผนกพาณิชยกรรม หรือแผนกอาหารและโภชนาการ เป็นต้น

3. ตัวแปรบางตัว เช่น ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ไม่น่าควรจะนำมาเป็นตัวแปร เพราะในแต่ละปีความต้องการของตลาดแรงงานมีไม่เท่ากัน ซึ่งการจ้างงานอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม หรือสภาพการณ์ทางธรรมชาติ ประกอบด้วย แต่ตัวแปรที่น่านำมาศึกษา คือ เกรดเฉลี่ย เพราะเกรดเฉลี่ยจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่สำคัญสำหรับการตัดสินใจจ้างงานหรือไม่จ้าง สำหรับเด็กจบใหม่ที่ยังไม่มีการประกอบการทำงาน

บรรณานุกรม

- กตัญญู หิรัญสมบุรณ์. (2544). *การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- คณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ. (2547). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ*
(พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- งานทะเบียนและวัดผล. (2558). *สรุปรายชื่อนักเรียน - นักศึกษาโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)*
ปีการศึกษา 2558. กรุงเทพฯ: โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ).
- จารุณี อภิวัฒน์ไพศาล. (2554). *การติดตามบัณฑิตหลักสูตรบัญชีบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัย*
รังสิต. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณรงค์ โพธิ์พุกยานันท์. (2557). *ระเบียบวิธีวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ทัศนาศ ทอภักดี. (2551). *ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของนักเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*
บุคลิกภาพ ค่านิยมในอาชีพกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญธรรม จิตต์อนันต์. (2540). *การวิจัยทางสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญทวรรณ วิงวอน. (2550). *การจัดการธุรกิจขนาดย่อม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ลำปาง: คณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- บุญทวรรณ วิงวอน. (2556). *การเป็นผู้ประกอบการยุคโลกาภิวัตน์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- มนตรี สังข์ทอง. (2557). *หลักสถิติ*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. (2552). *รายงานการติดตามผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก*
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2551. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครสวรรค์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525* (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์
พับลิเคชั่น.

- โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ). (2555). รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อการรับรองมาตรฐาน การศึกษาด้านอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ).
- โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ). (2556). รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2555. กรุงเทพฯ: โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ).
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2555). การประเมินผลนโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- วัชร ทรัพย์มี. (2521). การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล. (2551). ภาวะการมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2555). เทคนิคการวางแผนและประเมินผลโครงการ. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สุโท เจริญสุข. (2521). คู่มือจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุนิดา กุญอินทร์. (2550). การติดตามภาวะการมีงานทำ ความต้องการ และความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจที่สำเร็จการศึกษา ปี 2549 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร. ปรัชญาคุณฐิบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารอาชีวะและเทคโนโลยีการศึกษา, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2548). THAILAND STAND-UP (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิมพ์ครั้งที่ตั้ง เซนเตอร์.
- อนนต์ อนันตรังสี. (2517). หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อำนาจ ชีระวนิช. (2549). การจัดการธุรกิจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Bamford, C. E., Bruton, G. D. (2011). *Small business management: A framework for success* (8th ed.). Ohio: Thomson South-Western.
- Kuratko, D. F. (2009). *New venture management: The entrepreneur's roadmap* (Entrepreneurship series). Ohio: Thomson South-Western.
- Longenecker, J. G. (2006). *Small business management: An entrepreneurial emphasis. international*. Ohio: Thomson South-Western.
- Mayer, K. E. (2004). *How to really create a successful business plan* (4th ed.). Needham, Massachusetts: Upson Publishing.
- Moorman, J. W., & Halloran, J. W. (2006). *Successful business planning for entrepreneurs*. Ohio: Thomson South-Western.
- Wickham, P. A. (2006). *Strategic entrepreneurship* (4th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

**แบบสอบถามเรื่อง: การติดตามการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาของนักเรียน
นักศึกษาโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)**

แบบสอบถามชุดนี้ ผู้ทำวิจัยได้จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยผู้ทำวิจัยจะเก็บข้อมูลที่ได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาเพื่อ
ติดตามการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาของนักเรียนเก่าโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)
ข้อมูลของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนจิตรลดา
(สายวิชาชีพ) โดยข้อมูลที่ท่านได้กรูณากรอกลงในแบบสอบถามจะถือเป็นความลับ ไม่นำมาเปิดเผยให้
ทราบแก่ผู้ให้ข้อมูลคือใคร และจะไม่มีผลใด ๆ ต่อท่าน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจาก
ท่านในการตอบแบบสอบถามและขอขอบคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ต่ำกว่า 25 ปี 25 – 30 ปี มากกว่า 30 ปี
3. หลักสูตร ปวช. ปวส.
4. ในข้อ 4 กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ใน และใน ตามความเป็นจริง

☐ สาขาวิชา ☐ พาณิชยกรรม ได้แก่	☐ การตลาด ☐ ธุรกิจค้าปลีก ☐ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ☐ อิเล็กทรอนิกส์ ☐ ช่างไฟฟ้ากำลัง ☐ ยานยนต์ ☐ เครื่องมือกล
☐ ช่างอุตสาหกรรม ได้แก่	☐ อาหารและโภชนาการ ☐ ธุรกิจอาหาร

5. ปีที่สำเร็จการศึกษา

☐ 2549	☐ 2550	☐ 2551	☐ 2552	☐ 2553
☐ 2554	☐ 2555	☐ 2556	☐ 2557	

ตอนที่ 2 ภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา

6. ปัจจุบันท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- มีงานทำ ศึกษาต่อ ยังไม่มีงานทำ อื่น ๆ (ระบุ).....

สำหรับท่านที่ศึกษาต่อ

7. ท่านศึกษาต่อในระดับ

- ปวส. ปริญญาตรี บัณฑิตศึกษา (ป.โท/ป.เอก)

8. สาขาวิชาที่ท่านต้องการศึกษา/ กำลังศึกษาต่อ

- สาขาวิชาเดิม โปรรระบุ สาขา.....
 สาขาวิชาอื่น โปรรระบุ สาขา.....

9. ประเภทของสถาบันการศึกษา/ มหาวิทยาลัยที่ท่านต้องการศึกษา/กำลังศึกษา

- รัฐบาล เอกชน ต่างประเทศ

สำหรับท่านที่ทำงาน

(ภาวะการมีงานทำ)

11. อาชีพที่ท่านทำอยู่ตรงสาขาวิชาที่ท่านสำเร็จการศึกษามาหรือไม่

- ตรงสาขา ไม่ตรงสาขา

13. ท่านได้งานทำในระยะเวลากี่เดือนหลังจากสำเร็จการศึกษา

- ได้งานทำทันที 1-3 เดือน 4-6 เดือน
 7-10 เดือน อื่นๆ (โปรดระบุ).....

14. จำนวนแหล่งงานที่ท่านได้สมัครงาน

- 1-3 แห่ง 4-6 แห่ง
 7-10 แห่ง มากกว่า 10 แห่ง

16. อุปสรรคที่พบในช่วงการหางาน

- ไม่พบปัญหา
 พบปัญหา (โปรดระบุปัญหาที่พบ)

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ไม่ทราบแหล่งงาน เงินเดือนน้อย/สวัสดิการไม่ดี ตำแหน่งงานไม่มั่นคง
 หางานที่ถูกต้องใจไม่ได้ สอบเข้าทำงานไม่ได้ สอบข้อเขียนไม่ผ่าน
 สอบสัมภาษณ์ไม่ผ่าน คุณสมบัติไม่เข้าตามเกณฑ์ที่กำหนด
 ตำแหน่งงานไม่ตรงตามสายที่เรียนมา ปัญหาเกี่ยวกับการเดินทาง
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

(การประกอบอาชีพ)

10. ประเภทงานที่ท่านกำลังประกอบอาชีพ

- กิจการของตนเอง   กิจการของครอบครัว   พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน
 พนักงาน/ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ   รัฐบาล/ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ
 พนักงานองค์กรต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12. เงินเดือนที่ท่านได้รับตรงตามมาตรฐานวุฒิที่ท่านสำเร็จการศึกษามาหรือไม่

(ปวช. = 9,500 บาท   ปวส. = 11,000 บาท   ปริญญาตรี = 15,000 บาท)

- ตรงตามมาตรฐาน   ต่ำกว่ามาตรฐาน   สูงกว่ามาตรฐาน

15. ช่องทางหรือแหล่งข้อมูลการสมัครงาน

- ประกาศของสถานศึกษา/อาจารย์แนะนำ   อินเทอร์เน็ต   ตลาดนัดแรงงาน
 ญาติแนะนำ   รุ่นพี่/เพื่อนแนะนำ   อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การนำความรู้จากการศึกษาไปใช้ในการประกอบอาชีพ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความพึงพอใจของท่าน

ประเด็น	ระดับการนำความรู้จากการศึกษาไปใช้ในการทำงาน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความรู้ความสามารถพื้นฐานทั่วไปทางวิชาการ					
2. ความรู้ความสามารถทางวิชาการในสาขาที่เรียนมาปรับประยุกต์ใช้ในการทำงาน					
3. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ					
4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ					
5. คุณธรรมจรรยาบรรณและจรรยาบรรณในวิชาชีพ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการทำ Focus group

การวิจัยเรื่อง: การติดตามการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา

โรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)

วัน/เดือน/ปีที่สัมภาษณ์.....

*****

1. สาขางานที่ท่านทำในปัจจุบันตรงตามสาขาวิชาที่ท่านสำเร็จการศึกษามาหรือไม่ อย่างไร?

.....
 .....

2. ความพึงพอใจในภาพรวมต่องานที่ทำ เช่น รายได้ ระบบงาน ผู้ร่วมงาน ความมั่นคง
 ความก้าวหน้า ฯลฯ

.....
 .....

3. ตามมุมมองของท่าน คิดว่าแนวโน้มตลาดแรงงานในสาขางานของท่านเป็นอย่างไร ท่านเห็นควร
 ว่าทางโรงเรียนควรปรับปรุง เพิ่มเติมในหลักสูตรแต่ละหลักสูตรอะไร อย่างไรบ้าง?

.....
 .....

4. สิ่งที่ท่านประสงค์ให้ทางโรงเรียนช่วยเหลือในการหางานทำหรือช่วยเหลือแนะแนวทางการ
 การศึกษาให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาทั้งศิษย์เก่าและปัจจุบันมีอะไร อย่างไรบ้าง?

.....
 .....

5. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....
 .....

.....
 .....

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงปริมาณ)

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ.....
ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ
.....

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงปริมาณ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ การติดตามการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาของนักเรียน/นักศึกษา
โรงเรียนจิตรลดา(สายวิชาชีพ)

ชื่อผู้วิจัย นางสาวอรทัย...แจ่มใส

รหัสประจำตัว 57710068

นิสิตหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สาขาการจัดการสาธารณะ รุ่น 22)

หมายเลขโทรศัพท์ 087-4443484.....email.orathajamsai@gmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต...วิรุณราช

ข้อมูลเบื้องต้น

1. วัตถุประสงค์

1. เพื่อติดตามว่าหลังจบการศึกษานักศึกษามีการพัฒนาการประกอบอาชีพอย่างไรบ้าง
2. เพื่อศึกษาแนวทางการช่วยเหลือการทำงานทำของนักเรียนนักศึกษาและการเข้าศึกษาต่อตามมุมมองของศิษย์เก่า

2. สมมติฐาน

1. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
2. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
3. การจัดการเรียนการสอนและการสนับสนุนของสถานศึกษามีผลต่อการพัฒนาการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงปริมาณ)

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ.....

ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ

5 / ๗.๓. / ๕๗

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงปริมาณ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ การติดตามการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาของนักเรียน/นักศึกษา
โรงเรียนจิตรลดา(สายวิชาชีพ)

ชื่อผู้วิจัย นางสาวอรรทัย...แจ่มใส

รหัสประจำตัว 57710068

นิสิตหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สาขาการจัดการสาธารณสุข รุ่น 22)

หมายเลขโทรศัพท์ 087-4443484...email_orathajiamsai@gmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต...วิรุณราช

ข้อมูลเบื้องต้น

1. วัตถุประสงค์

1. เพื่อติดตามว่าหลังจบการศึกษานักศึกษามีการพัฒนาการประกอบอาชีพอย่างไรบ้าง
2. เพื่อศึกษาแนวทางการช่วยเหลือการทำงานทำของนักเรียนนักศึกษาและการเข้าศึกษาต่อตามมุมมองของศิษย์เก่า

2. สมมติฐาน

1. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
2. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
3. การจัดการเรียนการสอนและการสนับสนุนของสถานศึกษามีผลต่อการพัฒนาการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงปริมาณ)

- ได้
- ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน
- ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ.....

ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ

5 / 2559

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงปริมาณ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ การติดตามการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาของนักเรียน/นักศึกษา
โรงเรียนจิตรลดา(สายวิชาชีพ)

ชื่อผู้วิจัย นางสาวอรัทัย...แจ่มใส

รหัสประจำตัว 57710068

นิสิตหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สาขาการจัดการสาธารณสุขฯ รุ่น.22)

หมายเลขโทรศัพท์ 087-4443484...email.orathajamsai@gmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต...วิรุณราช

ข้อมูลเบื้องต้น

1. วัตถุประสงค์

1. เพื่อติดตามว่าหลังจบการศึกษานักศึกษามีการพัฒนาการประกอบอาชีพอย่างไรบ้าง
2. เพื่อศึกษาแนวทางการช่วยเหลือการทำงานทำของนักเรียนนักศึกษาและการเข้าศึกษาต่อตามมุมมองของศิษย์เก่า

2. สมมติฐาน

1. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
2. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
3. การจัดการเรียนการสอนและการสนับสนุนของสถานศึกษามีผลต่อการพัฒนาการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อของนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

**ผลการวิเคราะห์การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (ค่า IOC)
ของผู้เชี่ยวชาญ**

ชื่อเรื่อง : การติดตามการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาของนักเรียนนักศึกษาโรงเรียน

จิตรลดา (สายวิชาชีพ)

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญดังรายนามต่อไปนี้

1. ชื่อ รศ.ดร. อิศระ สุวรรณบล

ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ สถาบัน วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ชื่อ ดร. ศักดิ์ชาย จันทน์เรือง

ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ สถาบัน วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3. ชื่อ ดร. ชนิศรา แก้วสวรรค์

ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ สถาบัน วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (IOC) ของแต่ละข้อไม่น้อยกว่า 0.5 (อ้างอิง) ดังตารางสรุปคะแนนแบบทดสอบความเที่ยง (Validity) ของแบบสอบถามดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

1 หมายถึง สอดคล้อง

ลำดับ	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ผลรวม	แปลผล	หมายเหตุ
		1	2	3			
คำถามเกี่ยวกับการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาของนักเรียนนักศึกษาโรงเรียนจิตรลดา(สายวิชาชีพ)							
1	เพศ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
2	อายุ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
3	ระดับที่สำเร็จการศึกษา	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
4	สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
5	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
6	ปัจจุบันท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ศึกษาต่อ, ทำงาน, ยังไม่มีงานทำ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
7	(สำหรับท่านที่ศึกษาต่อ) ท่านศึกษาต่อในระดับใด	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
8	สาขาวิชาที่ท่านศึกษาต่อ/ กำลังศึกษาต่อ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	

9	ประเภทของสถาบันการศึกษา/ มหาวิทยาลัย ที่ท่านต้องการศึกษา/กำลังศึกษาต่อ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
10	ลักษณะงานที่ท่านทำ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
11	อาชีพที่ท่านทำตรงกับสาขาที่ท่านสำเร็จ การศึกษามาหรือไม่	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
12	เงินเดือนค่าตอบแทนที่ท่านได้รับตรงตาม วุฒิการศึกษาที่ท่านสำเร็จการศึกษาหรือไม่ (ปวส. = 9,500 บาท ปวส. = 11,000 บาท ปริญญาตรี = 15,000 บาท)	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
13	ท่านได้งานทำในระยะเวลากี่เดือนหลังจาก สำเร็จการศึกษา	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
14	จำนวนแหล่งงานที่ท่านได้สมัครงาน	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
15	ช่องทางที่ท่านใช้ในการสมัครงาน	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
16	อุปสรรคที่พบในช่วงการหางาน	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
แบบสอบถามด้านการนำความรู้จากการศึกษาไปใช้ในการประกอบอาชีพ							
17	ความรู้ความสามารถพื้นฐาน	1	0	1	0.67	สอดคล้อง	
18	ความรู้ความสามารถทางวิชาการของสาขาที่ เรียนมาปรับประยุกต์ใช้ในการทำงาน	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
19	คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณใน วิชาชีพ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
20	ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
21	ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	

ลำดับ	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ผลรวม	แปลผล	หมายเหตุ
		1	2	3			
แบบสอบถามที่ใช้สัมภาษณ์เพื่อทำ Focus Group							
1	งานที่ท่านทำในปัจจุบันตรงตามสาขาวิชาที่ท่านสำเร็จการศึกษามาหรือไม่อย่างไร?	1	0	1	0.67	สอดคล้อง	
2	ความพึงพอใจในภาพรวมต่องานที่ท่านทำ เช่น รายได้ ระบบงาน ผู้ร่วมงาน ความมั่นคง ความก้าวหน้า ฯลฯ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
3	ตามมุมมองของท่าน คิดว่าแนวโน้มตลาดแรงงานในสาขางานของท่านเป็นอย่างไร ท่านเห็นควรว่าทางโรงเรียนควรปรับปรุง เพิ่มเติมในหลักสูตรแต่ละหลักสูตร	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
4	สิ่งที่ท่านประสงค์ให้ทางโรงเรียนช่วยเหลือในการหางานทำหรือช่วยเหลือแนะแนวทางการศึกษาให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาทั้งศิษย์เก่าและปัจจุบัน อย่างเป็นบ้าง?	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	

ภาคผนวก ง
ผลการตรวจอักษรวิสุทธิ์

ผลการตรวจอักษรวิสุทธิ์ฉบับที่ 1

Plagiarism Checking Report

Created on May 7, 2016 at 00:21 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
223740	May 7, 2016 at 00:21 AM	57710068@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 1.docx	Completed	0.00 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				

ผลการตรวจอักษรวิสุทธิ์ฉบับที่ 2

Plagiarism Checking Report

Created on Jun 17, 2016 at 12:27 PM

[Print Report](#)

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
257776	Jun 17, 2016 at 12:27 PM	57710068@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 2.เอกสารงานวิจัยที่เนี่ยวของ.docx	Completed	0.00 %

Match Overview

Show entries

Search:

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				
NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX

ผลการตรวจอักษรวิสุทธิ์ฉบับที่ 3

7/5/2559

อักษรวิสุทธิ์

Plagiarism Checking Report

Created on May 7, 2016 at 00:13 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
223732	May 7, 2016 at 00:13 AM	57710068@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 3.docx	Completed	0.00 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				